

treball

diari dels treballadors de la ciutat i del camp

Any I — Número 17. — Preu: 15 cèntims
BARCELONA, diumenge, 9 d'agost del 1936

Proletaris de
tots els països
UNIU-VOSI

Organ del partit Socialista Unificat (adherit a la Internacional Comunista)

El triomf de les nostres consignes El Govern de la Generalitat va consolidant el nou ordre revolucionari

Són acceptades les suggerències de les organitzacions obreres

La tasca complementària que cal portar a cap

La tasca a fer

Aquests darrers dies hem pogut registrar l'aparició d'alguns decrets de Govern de la Generalitat que coincideixen, en part, amb consignes que nosaltres havíem donat no fa gaire.

El dia 24 de juliol venuda del tot la púrria feixista a Barcelona i a tot Catalunya, nosaltres reclamàvem la immediata constitució de Tribunals del Poble per a jutjar els militars i tots els altres complicats en la revolta criminal. Posteriorment havem anat insistint sobre el mateix tema i finalment s'ha volgut intentar la constitució de Consells de Guerra amb atribucions especials, però sempre dintre el que disposa el Codi de Justícia Militar. I, malgrat no tenir gaire confiança que aquest procediment sigui el que convé en els moments actuals, és evident que hi ha un interès positiu en el Govern de Catalunya per tal de donar satisfacció a l'exigència de les masses, que volen que es faci justícia ràpidament.

El dia 25, demostràvem com l'Església catòlica era l'enemic número u al qual calia desarmar immediatament. Dèiem que d'ara endavant no s'han de permetre de cap manera les cerimònies religioses que han estat apropiades per a preparar la sublevació feixista. Reclamàvem la nacionalització de tots els béns de l'Església i de les congregacions religioses. Indicàvem la conveniència de dissoldre les entitats del tipus de la Federació de Joves Cristians, que són un plaer de feixistes. I, prescindint del que decidís fer el Govern de la República, Catalunya havia de trencar definitivament tota mena de relacions amb l'Església catòlica.

El decret del dia 5 d'agost, ha donat satisfacció a totes les nostres consignes sobre aquesta qüestió i només falta concretar les entitats que cal dissoldre per les seves oonoomitànies amb el feixisme i la reacció.

El mateix dia 25, plantejàvem la necessitat de legalitzar la situació de fet creada pels incautaments d'edificis i empreses que portaren a cap per iniciativa pròpia les organitzacions obreres del nostre país. I en el mateix decret del dia 5 es crea una Comissió que haurà d'encarregar-se d'aquesta missió importantíssima que permetrà d'organitzar definitivament la vida de les entitats obreres als llocs per elles incautats i poder comptar d'ara endavant i d'una manera definitiva amb les empreses periodístiques reaccionàries que avui estan al servei de la revolució.

El dia 25, fent una anàlisi de les transformacions que després de la victòria contra el feixisme haurien de fer-se a la Constitució de la República i a l'Estatut de Catalunya, dèiem que una de les coses que caldria estructurar de cap i de nou era l'Exèrcit. I suggeríem la conveniència de fer dels ossos d'Exèrcit del territori català un tipus d'Exèrcit de servei voluntari, tal com deia l'Estatut de Múria. Dèiem també que era molt convenient que els soldats de Catalunya no sortissin a fer el servei fora de la nostra terra.

I quan el Govern de Madrid ha manat que es reintegressin a les casernes els soldats del 1934 i 1935, a Catalunya, ha estat aconseguit per la pressió de les masses antifeixistes que la nova estructura de l'Exèrcit no s'assemblés en res a la vella i, per tant, que el nostre Exèrcit fos un veritable Exèrcit del Poble, sense que cap dels llocs de comandament anés a parar a mans dels militars retirats, que, en la seva immensa majoria, són feixistes.

El dia 25 exposàvem la necessitat de treure diners d'allà on n'hi hagués i denunciàvem el fet que els cofres forts dels Banys feixin encara respectats sense pensar que eren llocs on molts burgesos s'amagaven bona part dels seus diners. Dèiem

que tot el que hi havia a les caixes, diners i valors, havia d'anar a parar a un compte corrent.

I això és el que ha ordenat el Govern de la Generalitat amb el seu decret de la Conselleria de Finances, data 5 d'agost.

Els primers dies del mes d'agost, insistíem sobre les nostres consignes.

El dia 4 d'agost, plantejàvem la necessitat que el decret sobre la rebalza de lloguers que havia dictat la Generalitat amb el 25 % fos ampliat fins al 50 %, com s'ha fet a Madrid, i completat amb tota una altra sèrie de disposicions imprescindibles per a adaptar la propietat urbana al nou ordre revolucionari.

Ahí, el Govern de Catalunya, anunciava que aquesta ampliació del decret sobre lloguers s'estava fent de pressa i que sortiria de seguida.

El dia 6, reclamàvem uns llocs per a la U. G. T. i la C. N. T. en la nova ordenació de la vida industrial de Catalunya, i el mateix dia, en la reunió celebrada pel nou Govern, després de la sortida dels nostres camarades Comorera, Ruiz Ponsell i Videllà, s'acordava la creació d'un Consell d'Economia en el qual tindrien representants les dues centrals sindicals de Catalunya.

Aquestes són les consignes nostres que han trobat rassa en decrets del Govern de la Generalitat.

Hi ha, però, tota una sèrie de consignes que encara no han estat traduïdes en decrets i nosaltres seguim considerant que és d'una gran urgència implantar-les.

Heus ací el que havem reclamat des del dia 25 de juliol fins avui, sense que hàgim estat atesos:

Municipalització immediata dels serveis d'aigua, gas, electricitat i transports urbans.

Nacionalització de la Banca, els ferrocarrils, telèfons i la gran indústria.

Emprèstit de la Llibertat, forçós per als capitalistes.

Control obrer de les indústries i del comerç.

Incautació dels dipòsits que tenen fets els llogaters.

Municipalització de totes les finques urbanes el cost de les quals ja hagi estat amortitzat.

Subsidí als sense feina.

Destitució fulminant de tots els militars retirats que no s'han posat al costat del règim en la lluita contra el feixisme.

Ajut a la petita indústria i al petit comerç.

Nova reglamentació de la Llei de Contractes de Conreu, prescindint dels propietaris rendistes, lliurant la terra als pagesos i impulsant la formació de nous Sindicats Agrícoles per al treball col·lectiu.

Destitució de tots els funcionaris de la Generalitat i dels Ajuntaments que no pertanyin a partits i organitzacions que col·laboren en la lluita contra el feixisme.

El comandant antifeixista Reyes, cap de l'aeròdrom de Sarinyà

La columna Del Barrio arriba a les portes d'Almudévar

La columna Del Barrio-Estivill-Trueba, que actua al front aragonès, efectuà una avançada cap a Saragossa, i fent ús d'elements feixistes fugitius, aconseguí enderrocar tres pals d'alta tensió de la línia de Manroco a Saragossa. També foren volats un pont de la línia de Canfranc i un dels passos subterranis.

En una altra expedició, la mateixa columna arribà, la nit passada, a 500 metres d'Almudévar, població que els rebels tenen fortificada, i després de mantenir un viu combat aconseguiren apoderar-se d'un camió amb armament, i a Alcubierre apressaren tres camions i tres metralladores i feren presoners sis guàrdies civils i nombrosos soldats.

Les baixes registrades per l'esmentada columna són un mort i un ferit.

Generalitat de Catalunya

Importants decrets per a l'organització de la indústria de guerra

Avui el President de la Generalitat visitarà els hospitals de Barcelona

Els Presidents treballen

El secretari de la Presidència va dir ahir al migdia als periodistes, que el President havia passat tot el matí al seu despatx de la Residència. Els va comunicar que el President li havia encarregat de saludar els periodistes i de dir-los que no tenia notícia a comunicar. Va dir també que Lluís Companys realitzarà avui una visita als hospitals de la nostra ciutat on es troben els companys ferits durant el període revolucionari per a l'atacament del feixisme.

Per la seva part, el president del Consell executiu, Joan Casanoves, va passar el matí treballant al seu despatx del Palau del Parlament, on va rebre diverses visites. El seu secretari va manifestar, al migdia, als periodistes, que Casanoves no tenia notícia a comunicar a la premsa i que, tal com va anunciar el propi president, ahir a la tarda el Govern es reunirà en Consell.

Referència del Consell de Govern celebrat ahir

A dos quarts de cinc de la tarda, comença ahir al Parlament la reunió del Consell executiu de la Generalitat, amb assistència de tots els consellers i sota la presidència del cap del Govern. La reunió acaba prop de dos quarts de nou del vespre i a la sortida, Joan Casanoves donà la següent referència del treball:

«Heu celebrat un extens canvi d'impressions sobre política en general i després han estat preses diverses acords entre els quals cal destacar l'establiment de la censura de guerra i la normalització del servei de ràdio.

«S'han aprovat diversos decrets de depuració de funcionaris, que es faran públics al «Butlletí Oficial» de dilluns. També s'han pres acords per a l'establiment del règim universitari i centres docents, d'acord amb l'esperit de Catalunya i les noves necessitats polítiques.

«S'ha acordat declarar dies inhàbils els compresos del 8 d'agost al 15 del mateix mes, inclusivament.

«S'ha procedit a la creació de la Comissió de Banca i Borsa i Estalvi i les Comissions delegades. Aquesta institució s'establirà al local del Casino Mercantil.

També s'han marcat les normes per les quals s'han de regir les operacions bancàries la setmana que comença el dia 10 d'agost.

«El Consell ha acordat la dissolució de la Junta d'Obres del Port, i ha creat una comissió que curarà de les funcions que li eren pròpies.

«El conseller de Finances ha sotmès al Consell un Decret per a resoldre l'augment de sou dels funcionaris modestos, sempre dintre del que permet el Pressupost vigent.

«D'Economia s'han aprovat importants decrets per a la normalització de la indústria de guerra. Aquests decrets els lliurava el conseller d'Economia, Josep Tarradellas, així com una nota en la qual es dona compte d'unes importants visites celebrades al matí.

«Ha estat acordat també crear la Junta de Provelments, amb les seves delegacions corresponents.

«De Cultura, hi ha hagut assumptes de tramitació.

«A continuació, Joan Casanoves ha manifestat que el Consell continuarà dilluns i que demà sotmetrà a la signatura del president de la Generalitat tots els acords i decrets del Consell.»

Josep Tarradelles va visitar ahir les indústries metal·lúrgiques

A primera hora d'ahir al matí, en nom del Govern de la Generalitat de Catalunya, el conseller d'Economia, Josep Tarradelles, acompanyat del representant del Departament de Guerra per a la fabricació d'armament i material, Eugeni Vallejo, va estar a visitar les fàbriques i tallers del ram metal·lúrgic. La visita va començar pels grans tallers «La Hispano-Suiza» i seguí a continuació a les fàbriques de «La Maquinista Terrestre i Marítima», «Material per a Ferrocarrils i Construccions», «Constructors Fels», «Tallers Torres i «Vulcano».

En tota aquesta lloc el conseller va poder constatar que el funcionament de les fàbriques i tallers de normal sota la direcció del Comitè de Control d'Obrers i tècnics, que malgrat ésser, en algunes ocasions de diferents ideologies, s'han unit per dur a terme l'important tasca que han assumptes per a subministrar a les milícies ciutadanes i a les forces lleials tots els materials de guerra que necessitin.

L'organització perfecta de les fàbriques i tallers visitats és una cosa notable. Existeixen en tota eils instruccions precises que fixen les atribucions de cadascú, que és el que cada un ha de fer i quinés són les operacions que s'han de practicar. Tots

els factors de la producció intel·ligent i habilitat professional treballen en col·laboració, de manera que el conseller d'Economia ho va reconèixer i ho va manifestar així als treballadors d'aquelles indústries. També va expressar als obrers l'agraïment del Govern de la Generalitat pels treballs que realitzen, els resultats dels quals han d'ésser d'un valor importantíssim per a la lluita contra el feixisme.

Quatre decrets de la Conselleria d'Economia

Ahí a la nit, l'Oficina de Premsa de la Generalitat, va lliurar a la Premsa el text de quatre decrets que, per la seva innegable importància, reproduïm a continuació:

«La necessitat de dotar de la màxima garantia i eficàcia les intervencions, unes vegades demandades pels propis Comitès Obrers de Control i altres per industrials i comerciants, que la Generalitat ha de fer, aconsella unificar els nomenaments de delegats de Govern.

Per tant a proposta del Conseller d'Economia i Serveis públics, i d'acord amb el Consell executiu,

DECRETO:

Article primer. — El conseller d'Economia i Serveis públics, d'acord amb el Comitè Obrer de Control respectiu, queda facultat per a nomenar els delegats que hagin de realitzar la funció inspectora de les indústries.

Article segon. — Queden nuls i sense cap efecte legal, els nomenaments de delegats, interventors o representants de la Generalitat, prop de les indústries, fets fins a la data, qualsevol que sigui l'autoritat o organisme oficial que l'hagi nomenat, sempre que aquells nomenaments no siguin referendats, a partir d'ahir, pel conseller d'Economia i Serveis públics, d'acord amb el que disposa l'article anterior.

Article tercer. — Els actuals delegats, interventors o representants de la Generalitat, continuaran al seu lloc fins i tant no presentin el nou nomenament o no els sigui ratificat el seu nomenament.

Barcelona, 6 d'agost del 1936.

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

«Vist el Decret d'aquesta matèria que crea la Comissió de la Indústria de Guerra, i atesa la necessitat d'utilitzar tots els elements de la producció útils per a la fabricació de material de guerra, fins i no es constitueixi l'alt organisme regulador de l'economia del nostre país.

A proposta del conseller d'Economia i Serveis públics i d'acord amb el Consell executiu,

DECRETO:

Article primer. — Es procedirà a la incautació, intervenció o ocupació, segons escaigui, i d'acord en cada cas amb el Comitè Obrer de Control, de les indústries que a continuació s'indiquen: «S. A. Cross», «Fabricación Nacional de Coloran», i «Explosivos», «La Maquinista Terrestre i Marítima», S. A., «Sociedad Electroquímica de Flix», «Unión Española de Explosivos», «La Maquinista Terrestre i Marítima», S. A., «Material para Ferrocarriles y Construcciones», S. A., «La Hispano-Suiza», S. A., «Productos Pirelli», S. A., «Riviera», S. A., «Elizalde», S. A., «Metales y Platería Rivera», S. A., Francisco Lacambra i «O. de Andreu Metalgras Espanolas».

Article segon. — El conseller d'Economia i Serveis públics, a proposta de la Comissió de la Indústria de Guerra i d'acord amb els Comitès Obrers de Control, podrà nomenar un delegat per cada establiment de les indústries referides.

Article tercer. — Queda autoritzat el conseller d'Economia i Serveis públics per a disposar de la incautació, ocupació o intervenció, segons escaigui, de les altres indústries que puguin portar a terme la matèria finalitat que les indica en el present Decret.

Barcelona, 7 d'agost del 1936

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

«Per atendre les necessitats del moment en ordre a la lluita contra els elements subversius de la legalitat republicana.

A proposta del conseller d'Economia i Serveis públics i d'acord amb el Consell executiu,

DECRETO:

Article primer. — Es crea la Comissió de la Indústria de Guerra, que tindrà al seu càrrec totes les activitats de fabricació, distribució de les adquisicions, control i experimentació tècnica del material i tots els aspectes referents a la mobilització industrial.

En conseqüència, dependran de la dita Comissió totes les fàbriques, tallers, laboratoris i centres de mobilització industrial i experimentació tècnica de l'armament i material de guerra, que hagin estat objecte d'incautació o intervenció per part de la Generalitat a aquesta efectes.

Article segon. — La Comissió de la Indústria de Guerra actuarà sota la presidència del conseller d'Economia i Serveis públics, i estarà integrada per tres representants del conseller de Defensa, tres del conseller d'Economia i Serveis públics, un del conseller de Finances i un altre del conseller de Governació.

Article tercer. — Els establiments industrials habilitats per a la fabricació de material de guerra, no podran elaborar-lo si no compten amb l'autorització expressa de la Comissió de la Indústria de Guerra que portarà el control de la producció.

Barcelona, 7 d'agost del 1936.

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

«Ateses les circumstàncies actuals i havent-se trobat que un gran nombre de casos els obrers han hagut de gestionar directament de la Generalitat el cobrament de llurs jornals perquè alguns propietaris o encarregats d'indústries han abandonat aquestes sense que hagin deixat ningú que els representi i continuï les explotacions, fent-se precis, per tant, assegurar la continuïtat de les activitats industrials de les empreses.

D'acord amb el Consell executiu i a proposta del conseller d'Economia i Serveis públics,

DECRETO:

Article primer. — Els propietaris o directores d'indústries de tota classe que les hagin abandonades, o reintegraran a les oficines, tallers o fàbriques corresponents, abans del 15 del corrent mes.

Passat aquest termini sense que hagi comparegut la representació patronal, els obrers de la indústria es reuniran i elegiran un Comitè integrat per un element de cada Secció, que donarà compte del fet al Departament d'Indústria, el qual informará el conseller d'Economia i Serveis públics, que resoldrà en definitiva.

Article segon. — Passat el repetit termini sense que les esmentades persones s'hagin presentat ni hagin delegat a ningú l'ur representació, a proposta del Conseller d'Economia i Serveis públics de la Generalitat, podrà procedir a la incautació de la indústria i de tots els béns o valors de tota classe que siguin part del negoci, en el ben entès que si per a la màxima de la indústria fos precis, també es procedirà a la incautació dels béns del propietari, empresari o components de la raó social de la indústria de què es tracta.

Article tercer. — Queden des d'aquest moment comeses a altó disposit de l'article anterior les indústries pertanyents a les persones que hagin participat o contribuït al moviment sediciós del 19 de juliol darrer a què fa referència el Decret del Departament de Justícia i Dret del 5 del present mes («Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 7).

Barcelona, 8 d'agost del 1936.

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

«Ateses les circumstàncies actuals i havent-se trobat que un gran nombre de casos els obrers han hagut de gestionar directament de la Generalitat el cobrament de llurs jornals perquè alguns propietaris o encarregats d'indústries han abandonat aquestes sense que hagin deixat ningú que els representi i continuï les explotacions, fent-se precis, per tant, assegurar la continuïtat de les activitats industrials de les empreses.

D'acord amb el Consell executiu i a proposta del conseller d'Economia i Serveis públics,

DECRETO:

Article primer. — Els propietaris o directores d'indústries de tota classe que les hagin abandonades, o reintegraran a les oficines, tallers o fàbriques corresponents, abans del 15 del corrent mes.

Passat aquest termini sense que hagi comparegut la representació patronal, els obrers de la indústria es reuniran i elegiran un Comitè integrat per un element de cada Secció, que donarà compte del fet al Departament d'Indústria, el qual informará el conseller d'Economia i Serveis públics, que resoldrà en definitiva.

Article segon. — Passat el repetit termini sense que les esmentades persones s'hagin presentat ni hagin delegat a ningú l'ur representació, a proposta del Conseller d'Economia i Serveis públics de la Generalitat, podrà procedir a la incautació de la indústria i de tots els béns o valors de tota classe que siguin part del negoci, en el ben entès que si per a la màxima de la indústria fos precis, també es procedirà a la incautació dels béns del propietari, empresari o components de la raó social de la indústria de què es tracta.

Article tercer. — Queden des d'aquest moment comeses a altó disposit de l'article anterior les indústries pertanyents a les persones que hagin participat o contribuït al moviment sediciós del 19 de juliol darrer a què fa referència el Decret del Departament de Justícia i Dret del 5 del present mes («Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 7).

Barcelona, 8 d'agost del 1936.

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

«Ateses les circumstàncies actuals i havent-se trobat que un gran nombre de casos els obrers han hagut de gestionar directament de la Generalitat el cobrament de llurs jornals perquè alguns propietaris o encarregats d'indústries han abandonat aquestes sense que hagin deixat ningú que els representi i continuï les explotacions, fent-se precis, per tant, assegurar la continuïtat de les activitats industrials de les empreses.

D'acord amb el Consell executiu i a proposta del conseller d'Economia i Serveis públics,

DECRETO:

Article primer. — Els propietaris o directores d'indústries de tota classe que les hagin abandonades, o reintegraran a les oficines, tallers o fàbriques corresponents, abans del 15 del corrent mes.

Passat aquest termini sense que hagi comparegut la representació patronal, els obrers de la indústria es reuniran i elegiran un Comitè integrat per un element de cada Secció, que donarà compte del fet al Departament d'Indústria, el qual informará el conseller d'Economia i Serveis públics, que resoldrà en definitiva.

Article segon. — Passat el repetit termini sense que les esmentades persones s'hagin presentat ni hagin delegat a ningú l'ur representació, a proposta del Conseller d'Economia i Serveis públics de la Generalitat, podrà procedir a la incautació de la indústria i de tots els béns o valors de tota classe que siguin part del negoci, en el ben entès que si per a la màxima de la indústria fos precis, també es procedirà a la incautació dels béns del propietari, empresari o components de la raó social de la indústria de què es tracta.

Article tercer. — Queden des d'aquest moment comeses a altó disposit de l'article anterior les indústries pertanyents a les persones que hagin participat o contribuït al moviment sediciós del 19 de juliol darrer a què fa referència el Decret del Departament de Justícia i Dret del 5 del present mes («Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 7).

Barcelona, 8 d'agost del 1936.

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

Més industrials que dilluns hauran de comparèixer a l'Oficina de Salariis

La Generalitat de Catalunya fa avinent als industrials que a continuació s'esmenten, la necessitat que demà dilluns, dia 10, a les hores que s'indiquen a cada un d'ells, comparegulin a l'Oficina Reguladora del

«Ateses les circumstàncies actuals i havent-se trobat que un gran nombre de casos els obrers han hagut de gestionar directament de la Generalitat el cobrament de llurs jornals perquè alguns propietaris o encarregats d'indústries han abandonat aquestes sense que hagin deixat ningú que els representi i continuï les explotacions, fent-se precis, per tant, assegurar la continuïtat de les activitats industrials de les empreses.

D'acord amb el Consell executiu i a proposta del conseller d'Economia i Serveis públics,

DECRETO:

Article primer. — Els propietaris o directores d'indústries de tota classe que les hagin abandonades, o reintegraran a les oficines, tallers o fàbriques corresponents, abans del 15 del corrent mes.

Passat aquest termini sense que hagi comparegut la representació patronal, els obrers de la indústria es reuniran i elegiran un Comitè integrat per un element de cada Secció, que donarà compte del fet al Departament d'Indústria, el qual informará el conseller d'Economia i Serveis públics, que resoldrà en definitiva.

Article segon. — Passat el repetit termini sense que les esmentades persones s'hagin presentat ni hagin delegat a ningú l'ur representació, a proposta del Conseller d'Economia i Serveis públics de la Generalitat, podrà procedir a la incautació de la indústria i de tots els béns o valors de tota classe que siguin part del negoci, en el ben entès que si per a la màxima de la indústria fos precis, també es procedirà a la incautació dels béns del propietari, empresari o components de la raó social de la indústria de què es tracta.

Article tercer. — Queden des d'aquest moment comeses a altó disposit de l'article anterior les indústries pertanyents a les persones que hagin participat o contribuït al moviment sediciós del 19 de juliol darrer a què fa referència el Decret del Departament de Justícia i Dret del 5 del present mes («Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 7).

Barcelona, 8 d'agost del 1936.

El president del Consell, Joan Casanoves.

El conseller d'Economia i Serveis públics, Josep Tarradelles.

Ordre del conseller de Finances

Atés que tots els empleats que treballen a comissió han d'ésser tractats com la resta dels empleats del comerç i de la indústria.

He resolt:

Per eteneses al pagament de comissions acreditades pels viatjans, representants, corredors, agents comercials i de publicitat, que habitualment es liquiden per semestre, trimestre, mes o setmana les normes expressades en el Decret de data 27 de juliol pròximament, relatiu al pagament de mensualitats.

Barcelona, 4 d'agost del 1936. — El Conseller de Finances, Martí Esteve.

Palau de Justícia

López Varela i Goded es barallen a través dels jutges

El jutge especial continuà, ahir al matí amb la seva labor d'estudiar els recursos interposats pels processats del moviment sediciós.

Ahí a la nit, a les dotze, va acabar el termini que assenyalava la llei per a resoldre i segons les nostres notícies, la resolució que dictarà el jutge és derogatòria a la reforma sol·licitada.

Si hi ha apel·lació, aquest recurs passará a l'Auditor per a la seva total resolució. L'Auditor, Rodríguez Dreguet, ha estudiat el sumari en la part que correspon als ex-generals Goded i Burriel, puix que contra aquests s'ha seguit el procediment sumaríssim.

Tenim notícies que donada la qualitat de l'assumpt, no seria estrany que fossin amplades les diligències en el sentit que se celebren algun acarament entre l'ex-general Goded i l'ex-capità López Varela, puix que en el que ambdós han dit, es contradueixen.

Podria donar-se el cas, i solament a títol d'informació ho diem, que López Varela culpés de tot el succeït a Goded i aduix arribés a dir que li havia promès la subjecció de tota la guarnició espanyola i assenyalés alguns generals el nom dels quals no volgué manifestar que estiguessin compromesos.

En canvi, Goded, dega aquest extrems i assenyalés com a principal autor de la revolució a part de la direcció d'aquesta, a López Varela.

L'Auditor Rodríguez Dreguet, s'ha intantat a l'Auditoria Militar el personal de la qual s'ha post a les seves ordres.

El jutge especial, Pomares, estigui a aquella dependència per tal de conferenciar amb l'Auditor.

Un jutge de guàrdia

El jutge de guàrdia ha rebut de l'Administrador del Dipòsit Judicial, la llista de cadàvers entrats el dia d'ahir.

El cadàver són de Salvador Lozano d'informació ho diem, que López Varela, quin Calabuig Garcia, Angel Alvarez Gomez i cinc desconeguts.

El jutge de guàrdia, actua en l'atacament dels cadàvers d'un desconegut a la Font del Lleó, un altre desconegut a la part alta del carrer Nou de la Rambla, un altre a la Barceloneta i un altre del milicà Joaquim Garcia al qual per haver-se li disparat l'arma es causà la mort, i el d'un desconegut al Morrot.

També l'administrador de l'Hospital General de Catalunya donà compte al Jutge de la mort en aquell benefici establiment de César Barriolan Esteban, a conseqüència dels successos passats.

Les coses que fa fer la por

A un dels bancs del Palau de Justícia, prop del Jutge de Guàrdia, fou trobada abandonada una caixa de metall, en la qual hi havia un full de governador del temps de la monarquia, un braçal amb la bandera bicolor i unes insignes de sornent.

Signora l'autor de la delatada.

Una colla d'amnisties

De conformitat amb l'Informe fiscal, s'han aplicat els beneficis de l'amnistia als següents condemnats per aquesta Audiència:

Joan Soria i Alexandre Gos Martínez, condemnats per l'atacament a la casa Seró;

Ajuntament de Barcelona

L'acció municipal serà més dilatada La remuneració als funcionaris

L'alcalde parla als periodistes

Al migdia d'ahir els periodistes van ésser rebuts per l'alcalde Pl i Sunyer.

«El que veig a dir-vos, — va començar dient —, és més una notícia que una declaració. Es per a notificar-vos que continuem els treballs per a anar el més aviat possible a la reconstitució de l'Ajuntament. És el propi nostre de fer en el nou Ajuntament amb una mena de descentralització de funcions que serà obligada pel fet de la major extensió a l'extera de la competència municipal.

Amb aquesta descentralització es permetrà la creació d'una sèrie de comissions i organismes amb la col·laboració de totes les fraccions ciutadanes i sindicals, de manera que quedí arrodonit el concepte.

Tot això — va seguir dient — com que representa una modificació de la línia estructural que tenia l'Ajuntament explica la necessitat d'estudiar tota aquesta organització. Aquesta és la causa per la qual s'ha enderrrit la reconstitució de l'Ajuntament, demora que ha obligat a resoldre amb caràcter provisional, la qüestió de les remuneracions als funcionaris municipals que cobren per quinzenes i com a solució

s'ha acordat fer-ho tal com ho demanava, les bases de l'Associació de Funcionaris i Empleats Municipals i d'acord amb el decret de la Generalitat de Catalunya. Per tant, l'Ajuntament ha acordat que tot aquest personal gaudirà les esmentades remuneracions. Si arribés al quinze per cent decretat, llavors s'hauria de modificar, no cobrant aquesta el que demana l'Associació de Funcionaris sino el quinze per cent tal com mana el decret.

Els que cobren per mesos — va acabar dient l'alcalde de Barcelona —, hauran d'esperar la reconstitució de l'Ajuntament i aleshores aquest resoldrà en definitiva.

Una disposició d'Higiene i Sanitat

El Conseller-Delegat d'Higiene i Sanitat, doctor Gispert, ha disposat que el Director del Cos de Veterinària ordeni al seu personal de realitzar un sever control de la igualtat, mal conservada, transportada i avertir als productors que serà inexorable amb els que introdueixin llet igualtat, mal conservada, transportada irregularment o d'interior qualitat.

Pagament de salaris, instal·lada a l'edifici de «Dependències Militars» (Porta de la Pau)

Agapit Sánchez, Bruch, 166. (A les deu del matí).

Joan Balcells, Dos de Maig, 84. (A les deu del matí).

Emilia Vázquez, Camps i Fabrè, 5. (A les deu del matí).

Pere Escovedo, París, 10. Interior. (A les quatre de la tarda).

Leonard López Pardo, Santa Agueda, 7. (A les quatre de la tarda).

Josep Maria Cusiné, Pausseg Dr. Robert, 20. (A les quatre de la tarda).

Josep Enric de Ferrater i Adolf Huguet, Fleta, 18. (A les quatre de la tarda).

Francisco Serra, carrer cinquanta-dos, X. Sentit.

La realitat és més forta que els encastellaments filosòfics i els lirismes

El dirigent anarquista Garcia Oliver ha sortit en direcció al front aragonès, en avió, amb el tinent coronel Sandino, el capità Meana i el seu company Vianco.

Abans de marxar parlà amb un periodista sobre l'esdevenidor de la República, i li manifestà:

«Veig un gran canvi en la vida d'Espanya. No crec que s'hagi de donar un salt a l'abisme desconegut, sino que hem d'ajustar-nos a les possibilitats que la vida del país ens assenyalí.

Deu mil pessetes, en plata, confiscades

El comissari general d'Ordre públic, va dir ahir als periodistes que al domicili d'una dona, el nom de la qual es facilitarà més endavant, fou trobada la quantitat de deu mil pessetes en plata.

Com que això — va afegir — constituïx un acaparament — aquesta quantitat ha estat lliurada al conseller de Finances, el qual disposarà les sancions que s'aplicaran a l'esmentada dona.

Un advertiment de la Creu Roja

La Creu Roja ens prega que possem a coneixement del públic, que no ha autoritzat ningú per a recaptar donatius de cap mena, per a l'esmentada Institució, i prega que sigui denunciada tota persona que es presenti amb tal fi.

Un lladre detingut

La policia va detenir Dionis Pascual, al domicili del qual, carrer de Robador, es trobaren efectes procedents de robari.

Un ferit per accident del treball

Hom donà compte al Jutge de guàrdia de l'accident del treball sofert en una pastisseria del carrer de la Llibreteria, on l'obrer Magi Neves Clave resultà amb ferides de consideració.

Un gest admirable dels cecs comunistes

Radi Comunista de l'Oest ha facilitat la nota següent:

«Els companys cecs de la Cèl·lula Comunista del Radi Oest no han pogut lluitar al front de combat; però, disposats a donar la seva vida per la causa i pels estralls causats al Front Popular, han ofert la seva sang per a fer transfusions als ferits dels hospitals de sang»

Domènec Lluís Monteagudo i Josep Berran Castroviejo, per l'atacament a la canicleta de les Aigües

Criscanto Valcoarol, Joan Velor, Francisco Rosalench, Salvador Tena i Libert Ros, condemnats per l'atacament a la Banca Gironella.

Criscanto Valcoarol, Joan Velor, Francisco Marino, Francisco Blasco Pérez i Marçal Jimeno Lavin, per l'atacament del carrer de Trufalgar a conseqüència del qual hi hagué un tiroteig i en resultaren algun mort i ferit.

Els condemnats com a còmplices per l'assassinat i atacamant a la senyora Malera, delictes pel qual fou ajusticiat Aranda, també han estat indultats.

VIDA CULTURAL

La Cultura sota el control del poble

En les últimes disposicions de la Generalitat en matèries de cultura, particularment sobre la constitució del Comitè de l'Escola Nova Unificada, es veu dibuixat clarament el camí cap a la nova organització popular de la cultura catalana. Fins ara havia regnat el principi de les juntes i comissions, integrats per especialistes de les matèries respectives, que havien de vetllar exclusivament sobre la bona marxa professional dels organismes oficials. Des d'ara, totes les institucions culturals — escoles, Universitat, teatres, emissores de ràdio, cinema, etc. — funcionaran sota el control del poble mateix. Els representants dels organismes populars, junt amb els seus millors especialistes de les diverses matèries, donaran a la nova societat en formació la garantia que el triomf de les armes sigui perpetuat pel triomf de l'esperit, que la formació del poble correspongui a les seves inquietuds i que, al mateix temps, aquesta nova cultura sigui el reflex fidel d'aquest mateix poble i dels seus immensos recursos espirituals, abandonats i explotats fins a l'hora.

«Azorín o el colmo»

Transcrivim del nostre fraternal col·lega «Claridad», el següent solt: «Després del 6 de octubre del 34, «Azorín» se adhiu al Gobierno Lerroux-Gil Robles. Todos lo recordamos. Entonces se trataba de permanecer en las líneas de España y sus glorias. Ahora, ayer mismo llegó la noticia, «Azorín», el delirio y espiritual «Azorín», el intrépido «Azorín», se adhiere al Frente Popular. También se trata, por lo visto, de España y sus glorias tradicionales. La maniobra produce verdadero asombro. Le pone a cualquiera en el trance de decir que es Napoleón y salir a la calle en ropas menores. Claro es que «Azorín» pertenece a una generación de intelectuales traidores o neutrales, eternamente neutrales, para ver de qué lado cae el triunfo. Casi sólo se destaca la excepción de Valle-Inclán entre aquella famosa generación. Pero, de todos ellos, «Azorín» resulta el más cínico. Sin discusión. Basta recordar que, además de su apologeta del sanguinario La Cierva, «Azorín» escribió unos treinta artículos exaltando, a tanto la línea, a Juan March, el enemigo número 1 del pueblo español y el banquero de la actual insurrección fascista.

Un pas endavant

La creació de la Universitat Popular i Institut de Cultura ja és un fet. En una assemblea, convocada el dia 5 d'aquest mes per les Joventuts Libertàries, s'ha pres, de conformitat amb els representants d'altres entitats populars, l'acord següent: Primer. — El Comitè de l'Escola Nova, creada per la Generalitat de Catalunya amb elements de la C. N. T. i de la U. G. T., és l'encarregat de facilitar el professorat, el material pedagògic i l'ajut financer per a la Universitat Popular i Institut de Cultura. Segon. — Existirà un Comitè Pro Cultura Popular, relacionat amb el C. E. N. U. i d'acord amb ell, que serà l'encarregat de tenir cura de la part administrativa i directiva, de la Universitat Popular i Institut de Cultura, i proposició de professorat en el que estigui al seu abast. Tercer. — Aquest Comitè Pro Cultura Popular, estarà integrat per les següents organitzacions culturals: Ateneu Polític, Ateneu Enciclopèdic Popular, Ateneu Sempre Avant, Col·legi Lliure d'Estudis Contemporanis, Foment de Cultura Popular, Associació d'Intelectuals Pràctics, Federació Escolar de Consciències Lliures, Joventuts Marxistes Unificades, Joventuts Libertàries.

Per haver estat les Joventuts Libertàries les encarregades de la vigilància, custòdia i ordenació del mobiliari i immobles i tot allò de valor que s'ha salvat de l'ex-Seminari, tindran en aquest C. P. C. P. un representant en la Federació Local de les Joventuts Libertàries i el seu Comitè Regional. Quart. — Cada entitat de les nomenades tindran dos representants en aquest Comitè Pro Cultura Popular, a excepció de la Federació Local de Joventuts Libertàries i el seu Comitè Regional, que ja s'ha dit que només en tindran un cadascun. La Ponència de la Universitat Popular i Institut de Cultura.

Un sector d'escriptors catalans s'ha reunit

Abans d'ahir, a les sis de la tarda, una colla d'escriptors catalans celebraren una reunió al palau de l'ex-marquès Robert d'Uxer. Acordaren constituir-se en Agrupació d'Escriptors Catalans i el primer acte de la nova entitat fou lliurar al President de la Generalitat de Catalunya la seva adhesió. Signen l'adhesió els següents elements de la Comissió organitzadora: Ferrnand de l'entitat: Francesc Trabal, Ramon Xirgu, Mercè Rodoreda, Joan Oliver, Xavier Benguerel, Jeroni Moragas i Joan Sallustiana. Un dels primers acords fou atorgar un

important lot de llibres ab destinació als hospitals de sang del front, els quals seran lliurats pel jove poeta i combatent Jaume Terrades.

Aquesta novella entitat de literats, la majoria dels quals provenen del Club dels Novehístem, per unanimitat va pronunciar-se a favor del seu ingrés sindical a la Unió General de Treballadors.

Campalans Club

Aquesta entitat de cultura obrera de la barriada del Poble Nou, en l'última assemblea general celebrada, va elegir per unanimitat el següent Consell Directiu: President, Salvador Roca i Roca; secretari, Jaume Basart i Lloveres; tinent, Francesc Panyella i Esteve; comptador, Joaquim Pataú i Datzira; vocals, Joan Vidal i Sebastià, Julià Vilalta i Josep Abelló i Mestres.

La ràdio com a liquidadora de la crisi musical

Segons l'Anuari de la Ràdio oficial britànica per l'any 1935, la B. B. C. compta, des del 1935, permanentment amb la col·laboració de les orquestres següents: Orquestra simfònica de la B. B. C. (199 professors); orquestra del teatre de la

ES URGENT

que us prepareu de taquígrafia, mecanografia, manuscritura, ortografia catalana i castellana i comptabilitat. Però perquè això és urgent si us voleu salvar, cal que no aneu a una acadèmia qualsevol, sinó al centre que us ofereix més facilitats i garanties.

LICEU DALMAU, Tel. 78352 Barcelona. Carrer València, 243 (per a joves i senyors). Carrer València, 245 (per a senyores i senyoretetes).

B. B. C. (27); orquestra de varietat (16); banda militar (36); orquestra de l'Empire de la B. B. C. (16); orquestra de dansa (14); cor d'adicionals (250 cantants); cantors de la ràdio (doble quartet); 40 cantaires.

Rifa, ex-propietari de Ràdio Associació i un dels cànecs més odiats en un important poble de Catalunya, havia reduït, fa cosa de mig any, de 14 a 7 professors, l'orquestra d'aquesta emissora. I pensar que no fa gaire més que quinze dies, encara s'atrevia a parlar dels seus grans serveis a favor de la cultura catalana!

Secció de Gimnàstica de l'A. E. P.

La Secció de Gimnàstica i Esports de l'Ateneu Enciclopèdic Popular ha elegit la següent Junta Directiva per a l'exercici 1936-1937.

President, Gumersind Brunet; vice-president, Josep Tapies; secretari, Alexandre Grau; vice-secretari, Sebastià Salaber; tresorer, Enric Vilaret; comptador, Joan Solà; bibliotecari, Enric Campalans; vocals, Ramon Baños i Joan Hernández.

Els elegits, en possessió de llurs càrrecs, trameten una cordial salutació a totes les entitats afines.

Ja han plegat!

Per tal de donar compliment als Decrets del President de la Generalitat i de la Presidència del Consell de ministres de la República, el Patronat de la Universitat Autònoma de Barcelona ha comunicat al conseller de Cultura, la nota dels professors que, per haver tingut participació en el moviment subversiu o per ésser notoriament enemics del règim, són compresos en l'esmentada disposició, i, per tant, són separats dels seus càrrecs.

Curset d'infermeres

La inscripció al curset d'infermeres restarà oberta demà dilluns, a les vuit del vespre, sempre que abans no hagin quedat cobertes les places, molt poques que queden encara. La inscripció és gratuïta i probablement dimarts tindran lloc les proves de cultura elemental a què són sotmeses les inscrites.

Dimarts seran l'obert també els noms dels professors dies i hores de classe i tots els seus detalls. Les oficines de «Palau» són al carrer Consell de Cent, 331, entresol, segona, telefon 22784 de 4 a 8 de la tarda.

Subscriuiu-vos a TREBALL

Subscripció per a les víctimes del feixisme

A la Secretaris de la Presidència de la Generalitat de Catalunya s'han rebut els donatius següents a favor de les víctimes del moviment feixista:

Cambra de Directors Majordoms i Encarregats de l'Art Tèxtil, 3.000 pessetes. Obriers afiliats a la U. G. T. de la Companyia Fabril d'Olla Vegetal, 490. Comissió de Postes del Passeig Font, 9405. Comitè Antifeixista de Centelles, 2.950. Indre Carrere, 25. Societat de Porters i Conserges de la U. G. T., 500. Comitè del Front Popular de Palausolitar, 750. Josep Vilanova, 35. Ciutadà anònim 25. Joan Musté Anguera, 10. Penya Gastronòmica: Vicenç Font, Leandre Simon, Josep Pumarola, Ramon Márquez Just Cases i Enric Saperes, 50. Alfons Saigrah, 50. Amadeu Gallart, de la Seu d'Urgell, 32'50 Total 8.011'80 pessetes.

— El Consell Directiu de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, carrer de Santis, 46 davant les circumstàncies actuals no obert una subscripció pro víctimes del Feixisme, la qual ha estat encapçalada pel seu Consell directiu amb 50 pessetes.

— Els funcionaris del Consell de la Zona Franca colpits d'un profund sentiment d'humilitat, han cregut un deure contribuir a la subscripció iniciada per tal d'auxiliar a les persones o a llurs familiars sobre els quals han caigut les més grans desventures, amb motiu de l'execrable aixecament contra la República, havent-se recaptat la quantitat de 7.040 pessetes les quals han estat lliurades al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes.

— El Col·legi Oficial de Metges de Catalunya, ha tramès als seus afiliats la següent circular:

«Aquest Col·legi Oficial de Metges de Catalunya no pot romandre indiferent davant dels dolors i sofriments que avui dia colpegen a tanta filla de la terra catalana en el curs dels actuals esdeveniments. Per aquesta raó, l'estament mèdic deu

contribuir, a més de la seva prestació professional, a una prestació econòmica que ajudi a l'esforç col·lectiu en favor dels que sofreixen.

Atal fi obra una subscripció entre tots els metges de Catalunya amb destinació als ferits i invàlids de la Duitas, pregant a tots els companys sportins llur ajut a aquesta benèfica obra.

Totes les Seccions d'aquest Col·legi obran un compte a aquesta finalitat, per tot aquest mes d'agost, fins al qual, el Consell recollirà la totalitat de les quantitats rebudes per a fer-ne ofrena al Conseller de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

El Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, amabatent d'aquesta iniciativa del Col·legi, va acordar, en reunió del dia 6 del corrent mes, fer-la seva i apadrinar amb entusiasme la proposició.

Esperant de la vostra generositat voldreu ajudar-nos a aquesta tasca d'ajut als que sofreixen, us saludem molt atentament. J. Foncuberta, secretari; A. Brossa, president.

— L'Oficina d'Assistència Municipal del districte IV, ha rebut els següents donatius a profit de les víctimes dels darrers successos:

Joan Massip, 10 pessetes, el Xurrero de la Plaça de Sant Agustí Vell, 10. Audició de Sardanes, 32'10. Joaquim Garrit, 1. Joaquim Castellet, 1. Angel Singlà, 1. Joan Papiol, 1. Francesc Allga, 2. Isidre Armengol, 5. Tomàs Pere, 15. Vicenç Baldellon, 25. Marian Eiles, 5. Tomàs Pere, 15. Joaquim Garrit, 1. Angel Singlà, 1. Joan Papiol, 1. Francesc Allga, 2. Isidre Armengol, 5. Enric Calvo, 10. Emili Refà, 5. Manuel Cabestany, 5. Ignasi Sánchez, 5. Felix Marquillas, 12. Comissió de Postes del carrer Boquer, 45'50. Francesc Tomas Font, A. Un anònim, 25. Francesc Roca, 5. Josepa Post, 2. Una filla del poble, 1. Ramona Casas, 1. Josep Reverté, 2. Un militant de la U. G. T. 25 Total 282'60.

— El Comissari General d'Ordre Públic, ha lliurat la quantitat de 1.070'50 pessetes vestigació i vigilància han destinat la quantitat de 15.993 pessetes per a la subscripció a favor de les víctimes de la revolució. Amb la mateixa finalitat els subalterns auxiliars del cos tècnico-administratiu han fet lliurament de 1.225 pessetes i el personal sanitari de policia ha lliurat 275 pessetes.

Comunicat de la columna Del Barrio

Zifena, 8. — A l'estació del Nord, la columna Del Barrio ha apresat tres camions de soldats i guàrdies civils amb fusells, material de guerra divers i quatre metralladores amb els equips complets.

Un mort a l'hospital de sang de Pompeia

A l'Hospital de sang de Pompeia, fou conduït un home que presentava greus ferides de traumatisme; morí a les quatre hores d'haver ingressat, sense que de moment, fos identificat.

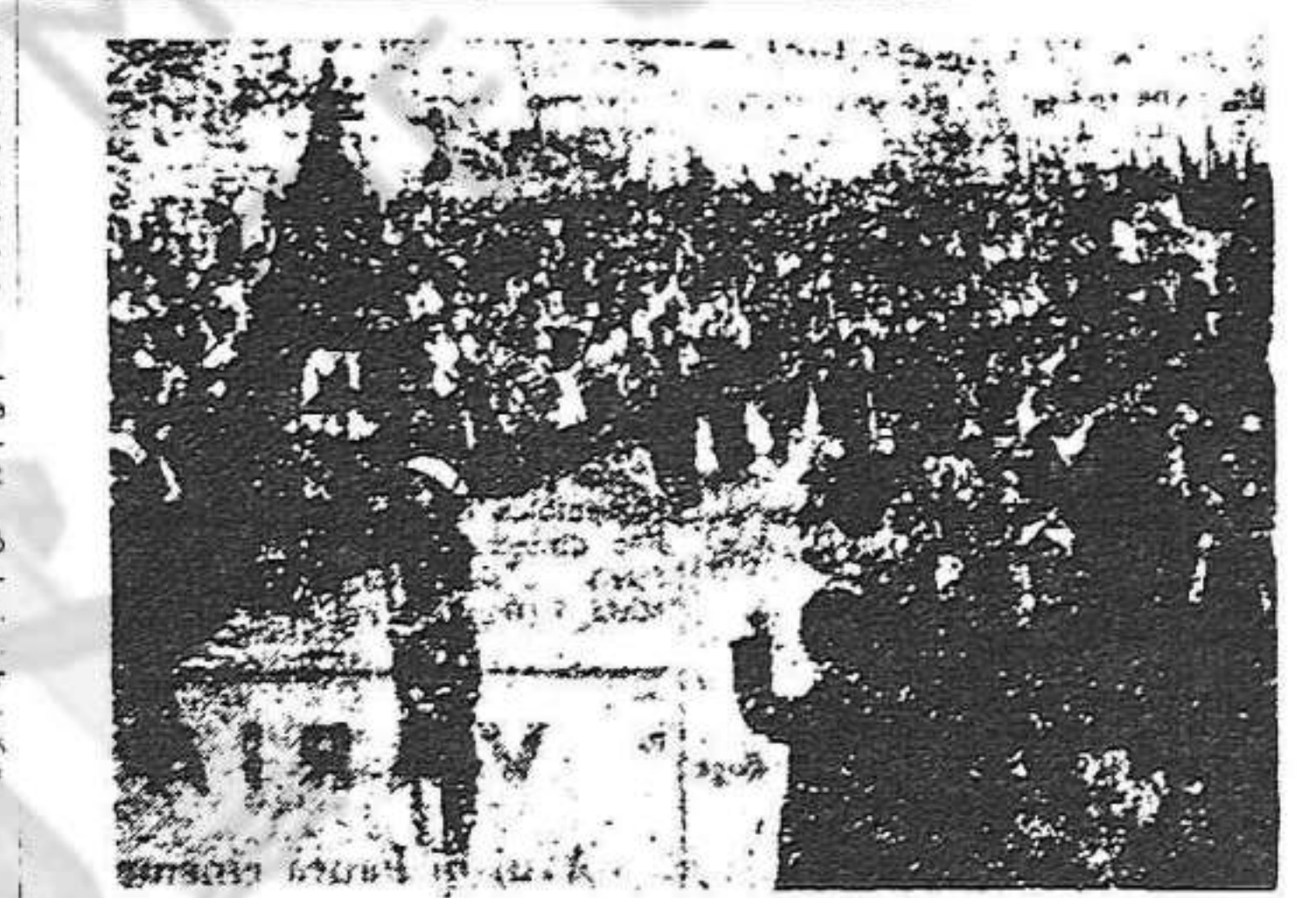
Algú col·lecciona aparells de ràdio

Al Jutjat de Guàrdia es denuncià, per part de Lluís Trives Marti, el robatori efectuat al seu domicili de la carretera de la Bordeta, 20, consistent en aparell de ràdio valorat en 2.500 pessetes. Un altre robatori també d'aparells de ràdio denuncià Concepció Contreras, a carrer de les Aclaries, el valor dels quals puja a 1.500 pessetes.

La policia s'incauta d'una documentació

En virtut d'una ordre judicial, la policia s'incautà de la documentació de la Societat Caixa General de Crèdit, S. A. la qual fou posada a disposició del Jutjat de Guàrdia.

Informació de Catalunya

Desfilada de Milícies Antifeixistes pels carrers de Tarragona

Avis a les autoritats i organitzacions antifeixistes foranes

Han arribat a coneixement d'aquest Comitè denúncies que alguna gent de mal viure ha fet requisos, pels pobles de Catalunya, en nom nostre. Aquest Comitè fa present que els nostres delegats porten credencials amb la seva fotografia i cal detenir i posar A LA NOSTRA DISPOSICIO tots aquells que pretenguin fer requisos. Aquest Comitè quan envia algun delegat, a més de la seva credencial, lliurarà el document acreditatiu de la missió especial d'adquisició que li és encomanada.

Sitges
La vida en aquesta població es desenvolupa dintre la normalitat revolucionària que els moments presents comporta. Garantida la seguretat local per una centúria de Milícies obreres, el Comitè de Defensa Local estudia un pla racional per encaminar la indústria pels viarers nous del col·lectivisme. Liquidats els sindicats autònoms ja abans dels presents esdeveniments, la unitat sindical obrera, forosa de al voltant exclusivament de les dues grans centrals U. G. T. i C. N. T., fa prevure un demà curull de possibilitats per als proletaris sitgetans. Els obrers del comerç i de la indústria han format un poderós sindicat, filial del C. A. D. C. I. E., per tant, conell, adherit a la U. G. T. Els representants del P. S. U. C. diuis el C. D. L., han desenvolupat una tinença desproveïda de verbalismes i positiva per als interessos de tots els treballadors. Actualment es preocupa de resoldre el problema dels estalges insens. Dintre de pocs dies, tots els nostres companys guairan de les míimes comoditats a què tenen dret i que la hidrògen exigeix. Està també anunciada una rebuixa considerable en els serveis públics d'aigua, electricitat i especialment en el gas.

Reus
La secció de l'alimentació del Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, en reunió general celebrada per a complir el decret que fa referència a la implantació de la setmana de 40 hores, ha acordat que els establiments de l'esmentat ram romandran oberts de 9 a 13 i de 13 a 19 Resultant del dit horari dues hores sobrants de jornada setmanal, seran compensades amb la concessió de 15 dies de vacances retribuïdes, a més dels dies fixats per les bases de treball en vigor.

Tarrega
Ha estat detingut per les Milícies el general de la reserva Felip Ardanz. Detingut, fou traslladat a la caserna de les Milícies, on li prengueren declaració. Després fou traslladat a la Divisió de Barcelona per tal d'esbrinar quina part ha pogut tenir en la sublevació feixista, ja que, segons sembla, portava algun document.

L'Ateneu d'aquesta ciutat ha tramès al Conseller-Regidor de Governació de l'Ajuntament de Barcelona, la quantitat de 110 pessetes per tal d'engrossir la subscripció oberta a benefici dels ferits que coneguem en defensa de la legalitat repu-

blicana. Els donatius són els següents: Obriers de la Fàbrica de Farines de Jaume Balcells, Pau Pons, 8 pessetes; Joan Llobet, 8; Lluís Serra, 8; Isidre Solà, 2; Joan Benet, 8; Miquel Barnaus, 8; Ramon Salvadó, 8; Lluís Agell, 17; Manuel Monsech i Oller, 17; Emili Vinyoly, 10; Manuel Monsech i Marqués, 8; Antoni Melé, 8. També ha lliurat al mateix Conseller Regidor altres 50 pessetes com a donatiu del personal de l'Administració de Correus d'aquesta ciutat, en la forma següent: Josep Allus i Allus, 15 pessetes; Francesc Orovitz i Piers, 7; Josep Roca i Roque, 7; Eduard Petit i Rubiol, 7; Ramon Gona i Cucurull, 7; Manuel Farrils i Mateos, 7.

Badalona

A conseqüència d'un accident de treball, resultà amb ferides de gravetat l'obrere Pere Villanueva Villanueva, a aquesta localitat. La tranquil·litat aquí continua abocada sense que s'hagi alterat en el mínim. Ha quedat oberta una subscripció a aquesta ciutat, amb destinació a les Milícies antifeixistes que lluiten al front. Els donatius per a la dita finalitat es reben a la comandància municipal. Són molts els donatius que s'han rebut fins ara.

Lleida

A un poble de la muntanya el rector, cridà el veïnat i quan el tingué reunit davant l'església, lliurà les claus del temple i els dignes que allò era seu, i després es trasgué els hàbits i s'ofertí a lluitar com a milicià a les avançades.

Girona

El mercat setmanal d'ahir es va veursumrament concorregut, oferí l'aspecte dels que se celebraven abans del moviment sediciós. Les transaccions foren molt nombroses especialment de bestiar boví i aviram; en el boví regiren preus similars als anteriors i més baixos que el cost normal en el d'aviram.

Tarragona

El Comitè de Milícies Antifeixistes, prega els milicians corresponents als reemplaçaments del 1934 i 1935, que es presentin immediatament, car del contrari seran conduïts per la guàrdia civil. Els donatius lliurats per a l'hospital de sang del batalló expedicionari de Tarragona, ascedeixen a la quantitat de 216.000 pessetes.

— La fàbrica de tabac d'aquesta ciutat fa gestions per tal d'aconseguir l'autorització per a confeccionar cigars, amb la qual cosa es podria donar treball a molta més obrera i obrers.

Altra vegada van a la presó

A instància del denunciant en una causa per estafa, es procedí a la detenció de Frederic Avernans i Francesc Straesser els quals es trobaven preses a la presó per estafa i sortiren quan el dia 19 els alliberà la multitud. Ambdós han estat de nou conduïts a la presó.

Fins al total aixafament del feixisme

El poble català mantindrà en tot moment la unitat que ha forjat el triomf

El 6 d'Octubre, la repressió feroç que seguí després, posà ben palès davant dels treballadors i masses populars de Catalunya el que seria capaç de fer el feixisme si hagués assolit el triomf.

La criminal repressió d'Astúries, la persecució violenta a Catalunya dels homes amants de la llibertat, forjà la unitat popular a les presons, als vaixells, a l'exili. En la persecució i en el sofriment s'anà forjant el Front Popular, que, plasmat al carrer, anà minant el poder feixista de Llorca-Gil Robles que finalment fou ensorrat.

El Front Popular, la unitat antifeixista popular, no era solament la unió dels partits.

El verdader Front Popular era l'entesa, la conjuració que s'anava forjant de totes les forces proletàries i democràtiques per tal d'impedir que el feixisme pogués de nou trepitjar el poble amb la seva bota criminal.

Malgrat els esgarips i els insults dels que, per amagar llur impotència, mantingueren la política de bluf i rontatge que després hagueren d'arrisar, la unitat es mantingué i ens dugué al triomf del 16 de febrer.

Certament, les vacil·lacions dels republicans han contribuït a fer que el cop de força militar-feixista hagi estat més violent, més potent del que hauria pogut ésser si, acceptant les nostres suggerències, dictades solament per millor defensar el poble antifeixista, haguessin ajudat i acceptat de dur una ofensiva contínua i a fons contra els enemics del règim.

Però quan en aquestes condicions se el 19 de juliol, no arriba pas l'hora precisament de discutir qui tenia raó, ja que així queda ben clar i el poble ho veu ben netament; sinó que el deure únic d'acord amb el nostre afany de batre el feixisme, és, i així ho entén el poble català antifeixista, amb la sola excepció del P. O. U. M., la de reforçar la unitat de totes les forces, armades a les mans, per barrar el pas als que duen la missió escrita i feta pública després, d'acabar amb totes les llibertats nacionals i socials de Catalunya, assolides per segona vegada el 16 de febrer.

I avui el nostre deure no varia.

Poble a poble es va reconstruint al feixisme el que pogué prendre valent-se de la traïció.

La nostra ofensiva és cada dia més impetuosa, i hi col·laboren totes, totes les forces populars.

Parlar avui de trencaments, de qui és més fort entre les forces antifeixistes, no podrà servir a ningú més que al nostre enemic comú.

La lluita està plantejada avui entre dos fronts, "feixisme i antifeixisme", i no estem tan sobrats de força que puguem renunciar als que sincerament se situen al nostre costat.

Es avui hora de sumar voluntats, tant més quan l'experiència marca cada dia amb més força el camí que cal seguir si es vol veritablement barrar per sempre més el pas a la barbòrie de les hordes del Feix que amenacen Catalunya i la humanitat.

Estem segurs, i els fets ens ho diuen, que tots els homes sònens i honrats de Catalunya, units en un sol front, seguiran la marxa progressiva a la qual nosaltres guaiem.

I avui que la unitat popular antifeixista és completa a Catalunya sense cap excepció, no es pot, sense treir els afanys honrats del poble, llançar paraules al·lusives per captar simplicitats que engruïreirin uns rengles que continuen esquistats.

Catalunya se sent avui renovada, se sent lliure i més germana de tots els pobles d'Espanya i de tot el món.

Se sent forta perquè està unida.

I per ajudar els germans de Mallorca i de Saragossa i de tots els llocs on el feixisme impugna encara, cal fer-la més forta i més unida.

Laborant per un millor ordenament.

Sense crida de "superhomes", sense esgarips de "tot ho pot", sind orientant i suggerint allò que pugui contribuir millor perquè la ciutat i el camp de Catalunya puguin en tot moment cobrir les necessitats dels nostres herois que per nosaltres lluiten i triomfen a les línies de foc.

Vida sindical

NOTICIARI DE LA U. G. T.

Unió General de Dependents

Per la present nota es notifica a tots els Comitès de Magatzem i despatx, als delegats i afiliats, tots, que durant dues setmanes han de contribuir a la subscripció pro víctimes del feixisme amb l'import del 15 per 100 en què han estat augmentats llurs jornals, segons disposició del Govern de la Generalitat.

Aquesta aportació ha d'ésser lliurada a la Secretaria del Sindicat.

Sindicat d'Obrers Perruquers per a senyores

Aquest Sindicat fa vinent a tota la classe obrera i patronal que la Borsa del Treball funciona des d'aquesta data al nostre estatge social, Aribau, 21, de deu a dotze i de setze a dinou.

Al personal de les empreses de Gas i Electricitat

Els afiliats a la Societat d'Empleats i Obrers de les Empreses d'Aigua, Gas i Electricitat, reunits en Assemblea general extraordinària el dia 6 d'aquest mes, al Teatre Romea, van prendre els acords següents:

Acceptar el 18 per 100, decretat per la Generalitat fins al límit de 875 pessetes, mentre s'arriba a la ràpida aprovació de

les Bases de Treball presentades darrerament.

Contribuir amb un dia de jornal a la subscripció oberta a favor de les Milícies Antifeixistes.

Exigir a les Empreses que contribueixin a l'esmentada subscripció amb la quantitat de 75.000 pessetes, com ho van fer el 6 d'octubre.

Continuar amb el mateix horari de treball actual, fins a l'aprovació de les Bases de treball.

Que les Empreses paguin les hores d'excés sobre les 40 setmanals, i el seu import vagi també a engruïr la subscripció per a les Milícies Antifeixistes.

Al mateix temps, es recorda als companys que prestin servei a les Milícies, o que tinguin armes, que passin amb tota urgència per aquesta Secretaria, carrer Pau Iglesias, 1 i 3 (ex-Cambra de la Propietat), rambla Via Laietana, per a un afer d'interès.

El Sindicat de Gèneres de Punt de Terrassa ingressa a la U. G. T.

Aquest Sindicat, que formava part de la Unió Local de Sindicats Autònoms de Terrassa, ha ingressat a la Unió General de Treballadors.

El nombre d'afiliats amb què compta és de tres mil.

El company Rafael Ramos és mort

Víctima d'una llarga i dolorosa malaltia, ha mort a Barcelona el vell lluitador socialista Rafael Ramos. De família de l'apòstol del Socialisme Pablo Iglesias, com ell era tot flama i tot voluntat per al Partit Abans del seu traspass, ha pogut veure com molts detresbles d'ell, que perseguíem la mateixa finalitat per diferents camins, ens hem ajuntat tots en un sol organisme i en una sola voluntat.

Hem perdut un amic i un company, però el seu record servirà d'estímul i de guiatge per les lluites presents i futures.

Salut, company i mestre! La millor corona que podem portar-te és la unió de tots els socialistes i la lluita per a l'inici de la nostra victòria, que si bé en la lluita tenim un company menys, també tenim un estímul més: la teva vida i el teu exemple.

Convocatòria

La Junta Directiva del Oremi del Film del C. A. D. C. convoca tots els seus associats a l'Assemblea general extraordinària que tindrà lloc el dia 10 d'aquest mes, a les set del vespre, al seu local social, sota l'ordre del dia següent:

Donar compte de les gestions realitzades en la passada vaga mercantil.

Aplicació dels Decrets de la Conselleria de Treball, en referència a salaris, horari, etcètera.

Normes a seguir pels delegats i Comitès de casa.

Repassadores.

Afers generals.

«La Vienesa», societat d'obrers flequers de pa de Viena i luxe

La Societat d'Obrers Flequers de pa de Viena i luxe convoca els seus afiliats a l'assemblea general ordinària que tindrà lloc dimecres vinent, a les cinc de la tarda, al seu estatge social, Primer de Maig, 7 (Casa del Poble).

VARIA

Avui hi haurà cinemes

La Secció de Cinemes-Teatres del Sindicat Unió d'Espectacles de la C. N. T. ens trameta a dir la següent nota per a la seva publicació:

«Hom avisa els empleats de tots els cinemes de Barcelona que demà, a dos quarts de quatre de la tarda, han de presentar-se als locals on treballen per a ocupar llurs llocs. La taquilla haurà d'ésser oberta a tres quarts de quatre.

Els empleats que estiguin allotjats a les milícies antifeixistes han de notificarlo a llurs respectives seccions. També es notifica a les dones encarregades de la neteja dels cinemes que demà al matí han de presentar-se a efectuar la neteja dels locals que n'estiguin encarregats.

Els jurats obrers del Tribunal Industrial

El secretari del Tribunal Industrial avisa els jurats obrers, que a la dita secretaria es pagaran a partir de demà, dilluns, totes les dietes als jurats obrers que han actuat des del 26 de juny al 18 de juliol d'aquest any.

Les hores en què es faran efectives aquestes quantitats són de les onze a la una.

Associació Obrera de la Premsa Diària de Barcelona Convocatòria

Aquesta associació ha cursat la següent convocatòria:

«A tots els associats: Havent-se suspès el plebiscit començat per tallers, aquesta Junta exposarà a tots els seus associats els motius que l'obligaren a fer-ho, en la Reunió general extraordinària que tindrà efecte avui dimecres, a les onze del matí, al local del «Centre de Cultura i Sports», carrer Consell de Cent, 263, baixos, amb el següent ordre del dia.

Discussió de l'article 46 del Reglament pel que fa referència a la conveniència o no d'adherir-se a una Central sindical determinada (U. G. T. o C. N. T.), per tal de donar-li compliment.»

L'Associació General d'Empleats d'Assegurances, entitat obrera independent

Hem seguit de molt prop les activitats d'aquesta entitat i fins ara res no n'havíem dit. Més d'una vegada hem agafat la ploma i en intentar encapçallar l'article hem refrenat els nostres impulsos i abandonat els arguments per a una altra ocasió.

Avui, en aquests moments en els quals vam perfilant-se les actituds i els moviments de tothom, hem d'exigir — no demanar — que cadascú fixi la seva posició. Cal evitar interpretacions que podrien ésser lamentables.

El nostre deure informatiu ens obliga a omplir unes quantes quartilles i fer públic el nostre criteri respecte a l'esmentada Associació. Deixarem de fer-ho perquè tenim notícies que en aquests instants hom prepara la convocatòria d'una assemblea general per a determinar-se en un sentit o en un altre.

Desarem els nostres raonaments dialèctics amb la confiança que no caldrà esgrimir-los.

L'A. G. E. A., entitat obrera independent, té encara en vigència les bases del 1933. Bases que en aquella data eren força acceptables, però que avui es troben en franca desigualtat amb totes les altres del ram mercantil en general. Malgrat els esforços d'un grup de socis, no han pogut ni ésser ampliades; el C. D. es reservava, pel que es veu, moments més favorables.

Ha calgut el decret de la Generalitat de Catalunya, augmentant en un 15 per 100 els sous del proletariat català, perquè s'afanyessin tot seguit a aconseguir de la patronal un horari de treball intensiu (de 8 a 14), el qual es té ja a

l'estiu, però en dues etapes. Ha estat acceptada en principi aquesta millora, però encara no refermada. Totes les millores aconseguides pels treballadors del ram d'assegurances han estat obtingudes sempre amb la llei de l'estira i arrencada, amb sofisma, amb formes feixístiques, però mai clarament, de cara a la llum i a la vista de tot el proletariat.

Cal definir els horitzons, camarades. Cal situar-se netament i a la banda dels que senten l'estigma de l'explotació. Es necessari predir de totes aquestes orientacions que puguin conservar un tracte més o menys directe — de distinció per a la patronal. Si bé aquest sistema de relacions harmòniques pot resultar sempre d'un futur immediat beneficiós, per altra banda s'ha d'enfortir la posició dels obrers anant a engruïr les rengles de les grans organitzacions proletàries i, en aquest cas, imitant el gest dels empleats d'assegurances catalans, que des de llur fundació ingressaren a la central obrera de la U. G. T.

No hem d'oblidar que solament amb la unió de tots els treballadors arribarem a la consecució d'un règim més just i més digne.

Tenim encara confiança en els companys d'assegurances, i hem de creure que ben aviat els tindrem entre nosaltres equiparats econòmicament i socialment a tots els companys mercantils.

Es necessari actuar ràpidament i reconstruir tots aquells obstacles — que ja comencem — que, en forma de directius o des de fora de les directives, s'hi oposin.

I per avui, res més.

F. M.

El diari ho diu...

«Solidaridad Obrera»

En un editorial molt important — "La petita burgesia no s'ha d'espantar: la seva missió social i històrica es troba prop del proletariat" — ja ens ven ben pensades advertències a la petita burgesia. Comprèn que aquesta, a conseqüència dels abusos del primer moment, s'espantés. Ara, però, el seu temor no té raó d'ésser, i diu:

«En Catalunya la petita burgesia al·cança un percentatge enorme. No volem desperdiciar la funció social. Estem perduts que en el engranaje de la nova societat que se està gestionant a pasos agigantats constituirà una peça importantíssima del bisoño mecanisme que la classe treballadora va perfilant desde la mateixa hora que al capital traspassó la fecha del 19 de juliol.»

«La Humanitat»

En el seu article acostumat, Antoni Rovira i Virgili diu que els ocells que ha de sofrir l'actual règim democràtic, han d'ésser profunds en tots els ordres:

«Encara que no hi hagués raons de sistema i de justícia perenne, el fet de la magnífica cooperació dels obrers en l'esforç popular basta per a fer-los creditors a un gran millorament de llurs condicions de vida. No es comprendria que la República, a la salvació de la qual contribueix amb heròisme el proletariat, s'entestés a defensar els interessos de les classes enemigues contra les aspiracions del treball.»

I més avall, insisteix:

«Es tracta sobretot de crear un nou sistema econòmic, d'establir noves formes de producció.»

«La Publicitat»

Aquest diari comenta el sentit de la darrera crisi. Observa que no és necessària la presència en el Govern dels elements socialistes, perquè aquest completi els seus compromisos de caràcter social. Com ho proven múltiples disposicions seves. "La Publicitat conclou:

«La crisi, doncs, que ha motivat la formació del Govern actual no ha destruit els elements que lluiten contra l'amenaça feixista sinó que ha enrobuit i cohesionat les forces que han lluitat unides a les urnes i als carrers, les forces que unides realitzen la transformació politico-social profunda, que la corrupció i la injustícia de l'Espanya reaccionària arriba per a satisfar les legítimes aspiracions del poble que treballa.»

«El Día Gráfico»

Es fa ressò d'aquests dos fets lamentables: les cues a les caixes d'estalvi i l'acaparament de la moneda. És evident que no tota la gent que treu diners s'hi veu obligada per necessitat. Pel que ja a l'acaparament de l'argent, diu:

«Idèntica torpeza, però més incívil, més contrarrevolucionària, la de esos hombres burracas que arrinconan la plata. ¿Por qué? ¿Qué furor de avaros se ha posesionado de ellos? ¿Qué concepción tienen de lo que es el valor adquisitivo del dinero? Si este valor lo pierda en el interior nuestra moneda, lo perderá globalmente, plata i billetes, no los billetes solo, y nuestra moneda permanecerá firme, apoyada en el Banco de España con sus fuertes reservas de oro y de plata. Si fuese necesario, que no lo es, el Estado ordenará el lanzamiento de más plata al mercado y nuevas acuñaciones.»

«La Rambla»

En el seu comentari d'ahir al vespre, "Els monuments mutilats", "La Rambla" treu tota culpa, per part del Govern de la Generalitat, de la destrucció dels monuments històrics i artístics. Pel contrari, és a la celeritat dels serveis especialitzats de la Generalitat a qui es deu la salvació de molts d'aquests monuments.

Els únics responsables són els feixistes:

«No; es digui o se suposi el que es vulgui, la Història no podrà trobar altres responsables immediats que els inasentats que amb un gest de follia, van desvetllar les fúries. Ella són els únics responsables de tot el foc i la sang d'aquests dies. Però ells poc els devia dolre aquesta destrucció. Si els hagués sabut greu, no haurien fet servir les pedres que per a ells més que per a ningú haurien d'haver estat esgrades, de ostella per defensar-se o per plantar-hi llurs banderes. Què?... ¿No sabem, per ventura, que avui encara a les ciutats amagades és en els campanars de les catedrals i de les esglésies on procuren fer-se forts?»

Correspondència i Girs

Eusebi Rodríguez

Apartat 1037

IBERIA SOTA L'AMENANÇA DE LES HORDES FEIXISTES

L'aixecament a Saragossa

Els dirigents de les organitzacions obreres van ésser detinguts i, alguns d'ells, afusellats

La guarnició d'Osca espera l'arribada de les columnes catalanes per a passar-se al seu costat

La presentació

En sortir de la redacció, topa amb el company Rius i un desconegut.

—Home, vés bé! — exclama Rius en veure'm —. Aquí téns l'amic Herrera que t'interessarà molt de conèixer.

Done una ullada al desconegut. Així, a oep d'ull, no es veu el que pot tenir d'interessant.

—Es un viatjant català que es treballa a Saragossa el dia de la sublevació.

—Ah!

—Fa pocs dies que ha arribat d'Aragó. Fals preguntes. Herrera no es fa pregar. Conta a tot el que li demane i m'explica, encara, altres coses. M'ho ací, resumit, el que ens ha explicat:

La sublevació

—El dia 19 jo m' trobava a Saragossa. Feia uns dies que hi havia arribat. Vals notar tot seguit un ambient estrany. El dissabte, dia 18, ens vàrem assabentar que l'exèrcit s'havia aixecat al Marroc. Tal com ens va venir la notícia, semblava que l'aixecament seria dominat fàcilment i ningú no s'hauria alarmat si no hagués estat que aquell mateix dia ja van ésser detinguts diversos directius de les organitzacions obreres. L'endemà ens vam llevar amb l'estat de guerra. Els soldats van patricular tot el dia pels carrers. Van començar a circular ordres de no anar al treball l'endemà, dilluns. Més obrers detinguts. A l'hotel van engar la ràdio, i amb dos viatjans catalans que hi havia vam agafar Barcelona. Les notícies que es radaven des d'aquí ens van fer veure l'abast del moviment, però ens anímetem en veure que a Barcelona el moviment era dominat. Va veure un amic i ens va aconsellar que no sortíssim al carrer. Des del balcó vam veure que pel carrer destilaven grups de paisans armats amb fusells i formats militarment: eren els feixistes. Al voltant de la ràdio s'havien posat a escoltar parolada dels estendants de l'hotel, que paraven l'orella atoniaent quan es parlava en espanyol. Quan es parlava en català rendiraven, perquè no ho entenien. Mentrestant els he traduïem i aleshores es calmaven. Un sobte, va entrar a la sala un grup de paisans armats. Un d'ells es va avançar amb la pistola a la mà encaminada al grup que formàvem al volt de l'aparell de ràdio. Ens va sentir parlar català, va clavar una puntada de peu a l'aparell, el qual caigué a terra. «Fuera ses morder!» — va dir. L'aparell va callar. Va demanar el registre de l'hotel. Després de mirar-se'l detingudament van cridar els dos viatjans catalans que estaven amb mi. A mi no em van dir res. Es començà. Jo fa uns tres anys que vivia per una casa de Madrid i des d'aleshores estic domiciliat allí. Al registre, natural-

ment, constava el lloc del meu domicili. Per altra banda, el meu cognom català no els va cridar l'atenció. Es van endur detinguts els dos companys meus.

«Ser catalán es ahora peligroso»

Jo vaig intentar acompanyar-los. «No vaya Ud. — em va dir un dels estendants de l'hotel —. Ser catalán es, ahora, peligroso». El que em va dir això marxà darrera els feixistes i els meus companys detinguts. Al cap d'una estona ja tornava a ésser a l'hotel. Els feixistes, en veure que els seguien, l'havien amenaçat amb els fusells, i l'havien fet marxar. Va anar d'un pel que no el distinguen. Pel camí, en tornar, havia sentit a dir que s'havien afusellat molts obrers. Van passar les hores. Quan es va servir el dinar, amb prou feines si vam menjar. Tothom estava amb angoixa. Se sentien, alla lluny, trets repetits. Sovint, decaïen, segues, i de tant en tant, tirolets prolongats. Pels carrers nòmés circulava gent armada: soldats i feixistes.

Afusellament d'obrers

Al vespre algú va dir que havien estat afusellats obrers i que ho havien estat, també, uns viatjans. Tothom va tamar per la vida dels companys que s'havien endut presos. Tots callàvem. El silenci era absolut a l'hotel i fora al carrer. Era tranquil, només, pels trets. De sobte, es van sentir passos al carrer, passos desordenats que no semblaven de gent formada. Uns moments després, els nostres companys detinguts entraven a l'hotel. Estaven pàl·lids, esvorats. Els havien amenaçat amb afusellar-los; els havien escorcollat i interrogat. Després de tenir-los unes hores tancats en una cel·la amb altres detinguts, els van tornar a interrogar, sempre amb dos canons de pistola clavats als ronyons. Per fi els havien deixat anar, dient-los: «Si dentro de 48 horas no han partido ustedes de Zaragoza, serán fusilados. Un d'ells estava tan esvorat, que volia marxar de seguida. Li vàrem fer veure que no cabia quinera era, exactament, la situació del país, era una temeritat emprendre cap viaja. Es van quedar. L'endemà, després d'informar-se, van decidir marxar a Bilbao. El camí cap al Nord era més fàcil que cap a Catalunya. El dilluns ja no s'olien tants de trets, però es deia que no cessaven les detencions. Pel carrer, com a la tarda del dia anterior, nòmés circulaven els feixistes i els soldats. Jo estava indecis entre tornar-me'n a Madrid o venir a Barcelona, on line hi meva família. Tant un viaja com l'altre són difícils. Calia preparar-los.

Avions lleials sobre Saragossa

Dimecres i dimecres, uns avions van volar sobre Saragossa i van deixar caure bombes, algunes de les quals van caure sobre les casernes i altres a diverses illes. Les bombes van produir una gran alarma entre els rebels. Desafortunadament, un dels avions treballava indecis entre tornar-me'n a Saragossa fins el dia 25, dissabte.

Cinc dies de Saragossa a Osca

Aquest dia, vaig poder fer tractes amb un pagès d'un poble pròxim a Osca, el qual es va comprometre a dur-me a aquesta ciutat. Es deia que, passant per Osca, era fàcil d'arribar a Lleida, i m'havia decidit a provar-ho, per a anar de Lleida a Barcelona, on ja sabia que tot estava normalitzat. El viatge fins a Osca, que va resultar gràcies a l'ajut de bons amics i al subornament dels enemics, va ésser fèrta accidental. No vull explicar-ne detalls per tal de no comprometre els que em van facilitar el camí. Només us diré que vaig tardar cinc dies a arribar a Osca. Allí, quan hi vaig arribar, estava tot dominat pels feixistes.

Els treballadors i republicans d'Osca es posaran al costat de les columnes catalanes

Els obrers i els republicans, amb molts deo quals vaig tenir ocasió de parlar, esperaven l'arribada de les columnes catalanes per a posar-se al seu costat. Em van assegurar que les tropes, així que les forces catalanes entrassin es combats amb elles, es girarien contra els seus caps. A Osca em vaig veure obligat a esperar-me uns dies més dels que havia previst després dels informes que s'havien donat a Saragossa.

Amb els nostres!

Per fi, el dia 4, vaig poder sortir. Vaig arribar als primers llocs ocupats per les columnes catalanes i des d'allí ja tot va rutllar com una roda. Així que vaig sentir parlar català, ja em vaig veure natural. De Saragossa, fins la impressió que els obrers no han esperat al feixisme la resistència que són capaces d'oposar, perquè els van agafar de sorpresa, i perquè els van detenir els dirigents, alguns dels quals van ésser afusellats. Jo ara que sé així que les columnes catalanes arriben a les portes de Saragossa, els obrers saragossins es rehabilitaran instant com a feres. D'Osca ja ho he dit. Així que els catalans hi entrin, no estament s'aixecarà el poble, sinó que podran comptar, també, amb la guarnició.

Les dents lluites junt amb les millores i els soldats contra els bandits feixistes. Momen aci en un moment de repòs. (Perucho)

Del front de batalla

La tasca de la Secció Política de la columna catalana que comanda el secretari de la U. G. T., company Del Barrio

(Del nostre enviat especial)

La nit passada andrem al petit poblet de Rebles, a 16 quilòmetres de Tardienta. Se'ns havia dit que tot el poble estava reunit esperant amb gran impaciència l'arribada dels companys milicians de la columna núm. 1, comandada pel secretari de la U. G. T., company Del Barrio.

D'acord amb l'alec del poble començat, un company eminentment revolucionari, sortí una expedició amb ordres de la Secció Política d'aquesta columna i els membres del Comitè Militar, companys Alvarez i Manuel Trueta. En arribar al poble saragossí, els seus habitants ens rebieren amb un entusiasme indescriptible.

Allí parlaron, entre altres, el camarada Alvarez, el qual ho féu en els següents termes:

«Ens alegra la bona arribada que, com tots els que hem passat, em feu els homes d'aquest poble.

No hem vingut aquí on pils de esquivar. Venim a dur-veu una abraçada dels antifeixistes de Catalunya i a ajudar-veu a alliberar les vostres terres de les urpes criminals del feixisme. Mentrestant anirem endavant en defensa de les nostres i vostres llibertats. Són a Osca, fins a Saragossa, fins en sigui necessari, dispostes a veure, si cal, fins l'última gota de la nostra sang.

La majoria dels que venim en aquesta columna som obrers de les grans fàbriques de Barcelona.

Partem el martell de la llibertat per tal d'ajuntar-lo amb la falç vostra, camarades companys d'Aragó, perquè junta pugem lluitar fins a la fi i llure en aquesta lluita heròica el feixisme desbordant. Camarades companys: Els que no teniu terres i amb la vostra suor regaieu les terres dels terratinents feixistes perquè aconseguís riqueses que han servit per a beneficiar aquets crims contra el poble i els treballadors, veniu a fer vostra aquesta terra que us portany perquè la trobe-

lleu i la feu productiva i siguda vestros els fruits que li feu produir.

Aquell de vesatres que ja llugut un tros de terra podrà guardar-la per tal de fer-la produir i tindrà l'autarquia que a l'efecte de fer-la més fructifera podrà comptar en endavant amb les subjeccions que els obrers produïren, les quals s'eren pensades a l'abast de tots vesatres.

Res més, companys d'Aragó i de Rebles. El que us deia no és estament parolada; són fets que estem dispostes a defensar amb les nostres herones. Salut, companys d'Aragó.

A continuació parlà el company Ferrández, del Partit Socialista Unificat.

El camarada Mayó, del Comitè Militar de la mateixa columna, en nom dels obrers que hi ha a les nostres llibertats, que són una il·lusió, féu de de la paraula en aquestes termes:

«Obrers i companys: Camarades! Us sabed que som del grup comandat de les Millores Antifeixistes de Catalunya. Som una organització alemanya, distribuída en els distictes espanyols de les Millores, i una organització totalment alemanya. Hem vingut aquí a l'Aragó per tal de lluitar juntament amb vosatres contra el feixisme, de la mateixa manera que fins ara combatem als carrers de Barcelona. Exfites d'Alemanya pel feixisme heret, hem vingut a les vostres terres. Simca com el nostre deure de Solidaritat Internacional.

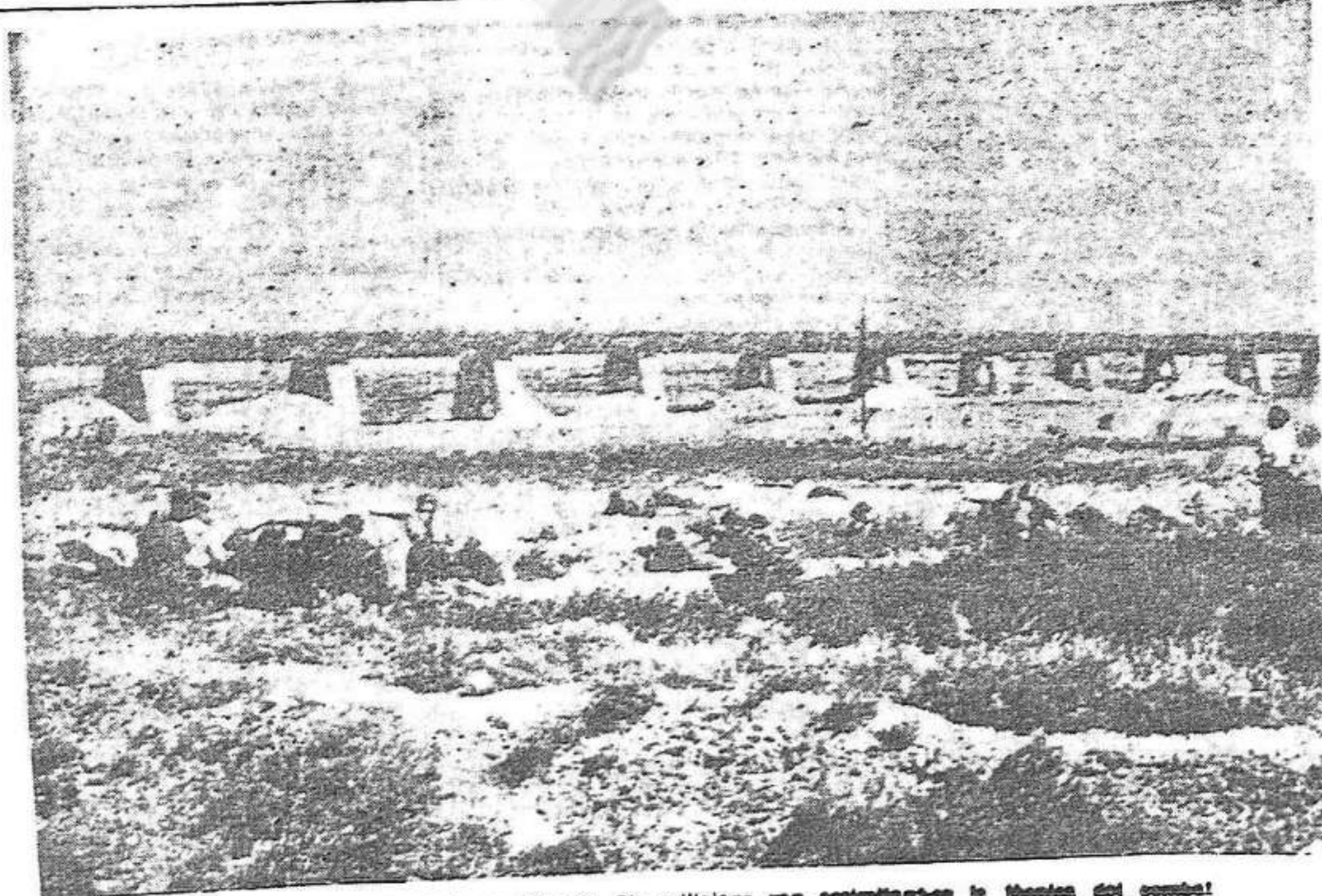
En aquesta lluita contra el feixisme estem dispostes a lluitar fins a donar l'última gota de sang per la victòria dels obrers i companys.

Volem la llibertat! Volem la Revolució Social! Volem el Comunisme! Són les paraules que elegirem el nostre partiment.

Seré més extenu en una altra lletre, però ara us explico l'arribada per no perdre aquestes coses. Salut!

P. B.

Tardienta, 7 d'agost.

Una etapa amb tota regla al front d'ARSA. Els milicians van combatent-se la batalla del combat

La sublevació feixista en terres de la Mancha, Jaén i Còrdova

Heroisme de la banda obrera i republicana. - Assassinat i devastació per on passa la barbàrie del feix

Vino de fer un viatge informatiu per terres de Jaén i de Còrdova. Madrid era el punt de partida. He hagut, per tant, de creuar la Mancha i això ha donat encara més interès a la meua excursió. Parlaré, amb la rapidesa que l'intensitat del moment exigeix, de tot el que he vist i de tot el que he oït.

La Mancha està íntegrament dominada. Els feixistes han estat radicalment reduïts a la impotència des del primer dia. El poble, amb un instint extraordinari, va lluitar el que significava la subversió militar i va prendre la davantera als facciosos. Comunistes i socialistes, ajudats pels republicans d'esquerra, van reaccionar ràpidament, es van apoderar dels centres oficials i, el que és més important: del carrer. Quan la colla criminal se'n va adonar ja era tard per a cometre el crim; l'impetuosa popular havia aconseguit l'èxit abans de començar la lluita.

—Home! Ja li ho diré. Els negocis són els negocis!
—Així, doncs, els estimàveu i els mallevau de gana?
Aquesta pregunta va quedar sense resposta.

El batlle Urquijo em va assegurar que la major part dels detinguts no eren gent perillosa, amb la sola excepció de dos o tres. Entre aquests hi havia el secretari del Jutjat, especialista en penyones, desnonaments i embargaments, el servei dels propietaris i, naturalment, contra els pagesos.

—Vos també estimàveu força els camperols que llançaven a la misèria?
—Què quiere usted. El Código civil está vigente y autoriza todas estas cosas.
—Doncs, el Codi penal també viges amb certes modificacions — li vaig respondre.

Queipo de Llano i el Charlot de la militarada (Per Parta, del S. D. P. U. G. T.)

La defensa de Despeñaperros

Aleshores em van explicar com havien organitzat la defensa de Despeñaperros. Hi ha quatre guardies d'uns mil homes cada unitat: a l'entrada i sortida del port, i dues durant el trajecte. Cada un dels homes que la intenció disposa de fusell modern i d'abundants municions. A més com ja he dit, han instal·lat una xarxa telefònica. Quan s'apoderaren d'aquells indrets van transportar en camions tres tones de dinamita i la van distribuir estratègicament amb llur perícia habitual.

—Així, doncs, pensava que fos derrotat el nostre exèrcit d'Andalusia i resultaria impossible passar el port?
—Un dels minaires amb un accent andalús exageradíssim, em respon amb aquesta frase d'antologia:
—Ahí, encendemos un misto y juntamos las montañas!
Vell destacar un fet digne d'ésser esmentat: els minaires que guarden Despeñaperros, malgrat de fer guardies permanents, no lumen ni tan sols quan són a la carretera. L'heroisme i l'esperit de sacrifici té molts aspectes insospitats!

entusiasme revolucionari, varen anejar tota la província de Jaén i varen entrar a la de Còrdova. Quan l'exèrcit republicà va arribar-hi, la feina principal ja era feta. A pobles com Pedro Abad, varen trobar seriosos inequívocs del terror feixista: un carró amb quaranta-dos cavallers d'homes, dones i infants, atusats pels bandits reconquistats i cremats amb preses amb benzina. Però tot arreu on s'entraven eren rebuts pels supervivents amb una salut extraordinària. ELS MINAIRES REPRESENTAVEN L'ORDRE I LA PAU

Els feixistes assassinats i ho arrasen tot

En la meua excursió al front d'Andalusia he arribat fins El Carpio i Villanueva de Córdoba, on es troben les nostres línies d'avantguarda.

El poble és un poble en el qual els feixistes varen fer una pila de besties i on proletaris i soldats de la República han implantat la llibertat i la justícia. El dia que vaig arribar-hi es preparava una operació encaminada a reconquerir Villanueva. El dia abans, les Milícies hi havien arribat, però els feixistes feren un avenç molt fort i calgué abandonar la vila. Aquell matí, però, varem aconseguir conquerir-la definitivament. La lluita fou dura, però finalment va ésser amb nostres. En entrar al poble no hi quedaven vius més que tres veïns. Els feixistes havien assassinat la part més brava de la població, i els altres habitants havien fugit al camp. Tan bon punt va començar la nova que nosaltres erem a la vila, a uns fugitius s'apressaren a reunir-se a les runes que havien estat llurs vivendes. Tres hores després, dispoïaven d'un flequer el qual va trobar el torn en prou bon estat i es passà a treballar per tal que poguéssim menjar pa calent al migdia.

No hi ha hagut afusellaments per part dels antifeixistes

A tot arreu ha plantejat la mateixa qüestió:
—Hi ha hagut afusellaments?
—A tot arreu he rebut la mateixa resposta:
—No. Ens hem reduït a empresonar els feixistes.

Remarco aquest fet per desvirtuar una veuada més les informacions catòliques, omiques i intolerables de certs corresponents estrangers que s'esforcen a presentar l'obrera espanyol com una fera que cal anihilar.

La Mancha és una comarca de caòtics i de terratinents. Els pagesos hi són explotats fins a un límit inconcebible —hi ha hagut fins a un plat de sopa— i, malgrat això, els pagesos, quan tot ho han pogut, quan tenien la força en llurs mans, s'han conformat a empresonar llurs enemics tradicionals, llurs explotadors i botxins.

Aquest panorama de sentit polític i de bon sentit revolucionari l'he trobat des de Madrid fins a Santa Cruz de Mudela, amb una sola excepció: Castellar de Santiago.

Una excepció

A Castellar de Santiago, el caciquisme havia assolit un grau tan elevat, que podia considerarse com un autèntic feudalisme. Després de proclamada la República, essent encara al Poder un dels Governos presidits per Azana, vaig tenir l'oportunitat de visitar aquest poble, en missió periodística, a causa d'uns luctuosos esdeveniments. Els treballadors de la terra, així com a tot arreu, s'organitzaven conscientment. Eren controlats per la U. G. T. Hi tenien un centre socialista. Així va esperar els terratinents, els quals decidiren acabar amb l'organització naixent. Per a aconseguir llur criminal desig, no se'ls va acudir altra cosa que fer assassinar els dirigents locals del moviment sindical. I sense pensar-ho gaire, varen utilitzar la força pública de que disposaven i, amb un pretext qualsevol, feren caure cinc socialistes destacats del poble.

Recordo com si fos ara, l'ambient de tragèdia i d'odi que aquesta ciutat traspua quan vaig arribar-hi. Aleshores, aquelles cinc vides orfanament arrabassades clamaven venjança. Aquell orim repugnant, que el bienni radical-caciquista va deixar en la impunitat, ocmamve sano exemplar.

I és ara que l'ha tinguda. Fora massa demanar que els camperols de Castellar de Santiago haguessin romàs indiferents davant el record de la sang dels cinc companys vilment suprimits. En esclatar el moviment subversiu, els pagesos es llançaren a la lluita, i és lluitant que han venjat llurs camarades oïguts. Els han venjat dignament, donant la cara com es diu vulgarment. Ni tan sols en aquest poble de la Mancha, on tota extralimitació hauria estat justificada, no hi ha hagut extralimitació.

Els obrers són així.

Els jornals de fam i el Codi

A Santa Cruz de Mudela vaig tenir l'oportunitat de parlar amb el batlle socialista, el company Urquijo. Gràcies a la seva diligència, tots els elements suspects de la població foren empresonats des del primer dia. Jo he visitat les llurs presons per tal de comprovar que la distinció rebien un tracte digne i humana. Tot això amb els quals vaig parlar, no reconquereren així. Ara bé: tots ells, també, em digueren que eren innocents, que mai no havien intervingut en política, que sempre havien tingut una simpatia realment extraordinària pels obrers del camp.

—I quan els pagàveu? — vaig demanar-los.

Un altre dels perillosos és un comerciant de la vila, el qual va haver d'ésser transportat a l'hospital a causa d'una ferida que voluntàriament es va fer per tal de no continuar a la presó.

—M'han dit que sou feixista?
—Us han enganjat — va contestar-me amb convicció. — Jo no tinc idees polí-

Santa Cruz de Mudela (Ciudad Real). Les Milícies custodiaven els presoners per traslladar-los de residència (foto Díaz Casariego)

tiques ni socials. Jo he estat sempre dels que m'enen.

Ara ho entenc! Aquest bon home no és un feixista: és un bandarra amb totes les agreujants!

Collectivització agrària

El més important que s'ha fet a Santa Cruz de Mudela ha estat la incautació del poble d'una finca propietat d'una marquesa, de la qual he oblidat el nom. Aquesta finca té una extensió que abraça gairebé mitja província; honi l'ha valorada en uns vuit milions de pessetes. El poble se l'ha apropiada i, per comptes de procedir a un repartiment de terres, ha decidit conrear-la en regim de col·lectivitat. L'assaig és realment interessant; potser és el primer d'aquesta mena que els pagesos fan a Espanya.

Fins ara el sistema col·lectiu ha donat un resultat excel·lent. La finca és millor administrada que mai, i els que la treballen obtenen beneficis que mai no heurien somniat.

De Santa Cruz de Mudela tinc un record trist, tanmateix. A la tornada d'Andalusia vaig demanar pel batlle i em varen dir que el company Urquijo havia mort dues hores després de la meua sortida, víctima d'un accident casual. Aquest poble ha perdut un element valuosíssim i jo un amic íntim que m'havia fet en pocs minuts de conversa.

Els minaires!

Es meravellosa l'obra de defensa realitzada pels minaires de Linares i de La Carolina, al famós port de Despeñaperros. Aquest port és el pas obligat per a comunicar Castella amb Andalusia i la, per tant, un valor estratègic incalculable. Els minaires i els pagesos de la contrada ho saben perfectament, i és per això que es varen apressar a apoderar-se'n i a preparar la seva defensa per si un cas els rebels de Còrdova i de Sevilla es decidien a marxar cap a Madrid.

Abans d'arribar-hi em varen avisar uns companys que guarden la carretera, que anaven en compte, car els minaires eren llurs camarades i confidents amb els quals que no s'aturaven a temps de presa que treballaven amb temibles ferres i varen tenir una sorprenent sorpresa en veure que a l'entrada del port solament hi havia un petit pagès amb llur rifle de caça.

Aquest home no parlava francès i era més comprensible encara veure'l armat amb un petit rifle de caça. Ara bé, aquella mena de carnisseria que lluitava més que un soldat. En tornar-hi a sortir de darrera cada poble un minaire ben provat de l'ús de les armes.

Tota la meua atenció es va posar de rostres endavant per a l'entrada del port. I a uns indrets hi havia una gran pila amb dinamita, els varen veure que era perniciosa i que pertanyia a l'exèrcit comunista, i això els va fer pensar que malhauradament van de fer entrar a la carretera, els varen encarregar aquests minaires, i aviat es varen tornar a treballar.

Després d'una hora de durar la qual jo vaig estar lluitant amb ells no tenien cap nova de la resta d'Espanya, ens varen abandonar i jo em vaig avisar amb cert la humanitat.

—Ara bé, em va dir, des de distants d'ací hi ha una gran força feixista.

Vaig notar el ventall d'aire al front i em vaig armar amb un rifle i vaig disposar a tornar al camp. Però la primera vegada, la minaire va rebre el primer de rostres, però aquests no van començar.

—Que ets perniciosa, tot em va demanar així.

—Sí, jo ho sé però em vaig dir com ho sabeu?

—I és clar! Perquè teniu, minaire a tot el port i ens aviseu d'una guàrdia a l'altra tot el que passa.

El veritable ordre

A Villa del Pio (ja a la província de

Pel que he pogut apreciar, els nostres armaments són superiors als que tenen els facciosos. Als nostres rangs hi ha un entusiasme i una disciplina realment admirables i encertats. L'exèrcit, ben comandat i dirigit, actua amb eficàcia. Les Milícies, al front de les quals hi ha els diputats socialistes i llurs Peris Caruana, lluiten arduament i sense repos.

El general Miaja

Al quarter general vaig parlar extensament amb el general Miaja, un home modest i intel·ligentíssim que procedeix amb seny i prudència i que prendrà Còrdova amb el mínim de sacrificis. No puc, però, lluitar a la publicitat res del que em va dir sobre plans estratègics i sobre immenses accions. El lector no hauria de del·lirar que el general fos contra el sublevats.

Sols vull remarcar que el cas del general Miaja és únic en la història moderna. El dia que el varen fer ministre de la Guerra en aquell Govern que sols va durar unes poques hores, va rebre un telegrama de Mèlida, signat pel comandant militar d'aquella ciutat, en el qual se'ls deia que tota la seva feina era a la mà dels facciosos i que llurs vides eren en del que el general les contra els sublevats.

I el general Miaja, digne i estal, dirigit les operacions revolucionàries que es desenvolupaven a la zona de Mèlida i no profundes delors minaires i no puguem complir amb el nostre de tot un poble que es tracta de guanyar.

ARTUR PERUCHO

Una mitranadora en ple funcionament al front de Mèlida

S'APROPA EL TRIOMF DEFINITIU!

La columna del capità Bayo ja s'ha apoderat de l'illa de Formentera i espera ocupar dintre de poc la d'Eivissa, que ha estat eficaçment bombardejada

L'esquadra antifeixista també ha castigat durament les posicions del Marroc rebel

El vent de la revolució va decantant impetuosa i decididament contra els traïdors. La flama de la immensa foguerada que encengueren amb llur criminal aïreccament del darrer dia 19.

L'onada, meravellósament admirable, amb què les forces populars van escombrant del terreny de la República els seus fills desnaturalitzats, és cada dia, cada hora, més incontenible per als conglomerats sediciosos i trista fi dels quals apareix a cada instant més imminent i catastròfica.

Tant se val que els elements feixistes, en els darrers esforços de la seva agonia, prefereixin encara disfressar llur insostenible situació i que a cada nova desfeita accentuin el to de les seves bravates, amb les quals, de bell antuvi, han portat a la mort, vilment enganyats, aquells pobres "soldaditos" de què blasona Queipo de Llano en els seus constants atacs d'historisme i d'embriaguesa. No importa, diem, perquè avui ja tots sabem prou bé quina és la veritable posició de cada bàndol i quin abisme hi ha entre les falsedats absurdes i ridícules llançades des de les emissores que fan parlar els traïdors Queipo de Llano, Cabanellas i Franco, i la realitat, que intenten amagar amb esforços cada vegada més impotents i estèrils per tal de poder sostenir-se unes hores més en les runes de la seva obra gairebé totalment enderracada.

No és, el nostre, un optimisme que el nostre afany de justícia, de pau i de llibertat ens forci a sentir; és un argument més poderós: les noves que ininterrompidament arriben fins a nosaltres des dels fronts de batalla, en els quals les forces populars van estrenyent cada vegada més el cercle en què els sediciosos vénen desenvolupant llurs nefastes activitats.

Les darreres notícies arribades reforcen més aquest optimisme nostre. Les forces antifeixistes van avançant resoltes, segures i invencibles; les posicions conquistades, estan degudament consolidades; no passa dia que no s'ocupin noves localitats; els bombardeigs, per part de l'aviació i de l'esquadra, són de notòria eficàcia; les desfetes i les pèrdues morals i materials de l'enemic, cada dia més considerables...

Les sorpreses grans, però, s'apropen a pas de gegant. Molt aviat podrem parlar-ne.

Gil Robles es nega a tornar a Espanya

El secretari de Dimas Madariaga, que volia venjar la covardia de l'ex-cap de la CEDA, ha desaparegut misteriosament

—Bufa! Comença a ésser hora de dir que no hi erem!
(Per Apa, del S. D. P. U. G. T.)

Madrid, 8. — L'estada de Gil Robles a Portugal, és insegura.

Els dirigents del moviment el criden amb urgència a l'efecte que surti de Portugal.

Hom sap que el dia primer, a Salamanca, tingue lloc una reunió a la qual assistiren Doval, Garcia Alvarez i dos comandants enviats per Cabanellas i Mola. Assistí també a aquesta reunió el secretari de Dimas Madariaga.

Es planteja el problema que Gil Robles tornés a Espanya, a la qual cosa aquest es nega, i el secretari expressà la seva opinió en els termes següents:

—I bé: si aquest miserable ha fugit amb el diner i els plans i no hi ha cap militar que vagi a cercar-lo, jo, afiliat a les joventuts d'Acció Popular, que coneix tot el que ha fet a Espanya, anire a cercar-lo per sempre més.

Aleshores Doval el tancà a un calabós. El dit secretari fou testimoni de nombroses agressions realitzades a Salamanca contra elements d'esquerra.

On es troba?

Carles de Borbó ha estat proposat com a cap dels feixistes de Burgos

Lisboa, 8. — En relació a l'estada a BBurgos de Carles de Borbó, hom sap que ha estat cridat pel bisbe de Burgos.

Les referències que es tenen de la fer que han esclatat greus divergències entre els capitosts militars i per a resoldre aquestes divergències ha estat cridat el cosí de l'ex-príncep d'Astúries.

Hom diu que anava a celebrar-se a Pamplona una reunió de representants feixistes per a veure si acceptaven tots per capdell Carles de Borbó. La reunió estava convocada per al dia 5, però no se n'han tingut notícies.

Carles de Borbó, abans de sortir de Lisboa, subscriu una assegurança de vida a tot risc per valor de cinc milions de pessetes.

Se sentiren trets de resistència, que foren ofegats pel troteig dels sediciosos.

Els paisans que pogueren fugir, sortiren al camp.

El cap de policia d'Alcazarquivir, Lluís Pujol, resistí els sediciosos i hom creu que ha estat afusellat.

El tinent coronel Romero es defensà amb un grup de lleials i, obligat a replenar-se, sembla que aconseguí arribar al soco. El verba i passar a la zona francesa.

L'enginer cap del ferrocarril Tànger-Fez i la majoria del personal, es pronuncià a favor de la insurrecció.

A Larache el règim que se seguia amb els presoners, és duríssim. Se'ls porta a treballar a les carreteres i molts cançons només sota la coberta del sol i la duresa de les fatigues. Són sotmet a un règim de colònia penitenciària.

Un dels pronunciats a favor del moviment sediciós, és el cònsol d'Alcazarquivir.

Detalls de la sublevació de Queipo de Llano a Sevilla

Les forces populars es troben a deu quilòmetres de la capital andalusa

Les poblacions de Villanueva de las Minas, El Pedroso, Cazalla de la Sierra, Constantina, Alanís, Aznalcóllar, Almadén de la Plata i El Ronquillo, afectes a la República

Madrid, 8. — A poc a poc, per persones que van arribant a llocs des dels quals es fa la comunicació amb Madrid, es van coneixent detalls del que s'esdevingué a Sevilla i de la situació actual dels pobles de la dita província. Aquestes dades, que esgarriren i indignen al mateix temps, proven tota la bestialitat de les hordes traïdores i tot l'heroisme d'un poble decidit a defensar la seva llibertat.

Contra tot el que han divulgat les ràdios feixistes, la lluita a Sevilla ha estat molt dura, i la situació de Queipo de Llano és cada vegada més compromesa. Si bé quan es produí la sublevació el poble estava sense armes, la defensa contra els traïdors fou veritablement heroica. L'atacament, produí a primeres hores de la tarda del dissabte, dia 18 de juliol, trobà totalment deprevingudes les masses populars. De totes maneres, en pocs minuts s'organitzà la resistència. Mentre el governador, amb les forces lleials, organitzava la lluita al Govern civil, tots els barris obrers es transformaven en forns. A tota pressa s'aixecaren barricades, ensams que es declarava la vaga general revolucionària.

Al Govern civil, el governador amb les forces d'Assalt i grups de milicians, resistí heroicament durant moltes hores. Després, quan fou emprada l'artilleria, la resistència era totalment impossible, i es pactà la rendició, empenyorant els militars sublevats dur paraula d'honor de respectar totes les vides. Després, fent "honors a llur paraula, el primer que feren fou afusellar molts dels que resistien i entre ells un comandant i un capità dels cosos d'Assalt.

Però la lluita seguí, especialment als barris populars. Republicans, socialistes, comunistes i anarquistes, es bateren amb un heroisme il·limitat. Les tropes reboltes, a les quals acompanyaven centenars de senyors perfectament armats, hagueren d'anar conquistant pam a pam, casa per casa, el terreny.

Des dels carrers, des dels balcons, des de les terrasses, els obrers sevillans es defensaven amb totes les armes. Solament gràcies a l'artilleria, als tancs i a les bombes de mà, aconseguiren avançar.

On la resistència fou més heroica fou a Triana. Durant cinc o sis dies es combaté sense treva dia i nit. Si els obrers haguessin tingut armes, Queipo hauria estat batut a tota la línia. Però no les tenien. Gràcies a això pogueren avançar els traïdors. De totes maneres, per a entrar a Triana hagueren de destruir-la primer amb l'artilleria i entrar després tirant grànades de mà contra els residus de les vivendes, entre les quals encara es baten heroicament els treballadors sevillans.

Als pobles, la lluita fou encara més dura. Per Carmona tractaren de passar forces de Regulars que venien fugint d'Algeciras, i els camperols, aixecats en armes, els exterminaren. Quan ho sabé Queipo, trameté una forta columna contra Carmona. Per dues vegades els camperols rebutjaren l'atac, i feren fugir les hordes feixistes.

Durant els primers dies, Queipo organitzava columnes que quieten sobre els pobles.

Des de fa diversos dies ja no es mou de Sevilla; sens dubte perquè en els combats sostinguts ha tingut gran quantitat de baixes que no pot reposar, i perquè necessita totes les seves forces per a dominar Sevilla. Tant és així que, segons les nostres notícies, La Alcaab, que es troba a deu quilòmetres occasos de la

ciutat, està a poder dels camperols, aixecats en armes.

Tot el Nord de la província de Sevilla, des de Villanueva de las Minas a Guadalcázar, passant per El Pedroso, Cazalla de la Sierra, Constantina i Alanís, està lliure de traïdors. També ho està la comarca d'Aznalcóllar. Almadén de la Plata i El Ronquillo, a la carretera que uneix Sevilla amb Badajoz. Queipo no té comunicacions ni per ferrocarril, ni per carretera, amb Cordova. Tant a una línia com a l'altra, els camperols en armes impedeixen el pas dels feixistes i esperen joiosos el reforç de les columnes amb les quals marxar a l'assalt de Sevilla, aixafant els traïdors i fent justícia exemplar amb els responsables de tanta barbàrie i de tants estralls.

Els feixistes empresonats a Madrid

Entre caps i oficials de l'exèrcit i paisans són 1.800 els que hi ha a la Model

Madrid, 8. — A la Presó Model de Madrid hi ha quatre-cents caps, set-cents oficials i uns set-cents feixistes.

A la primera galeria estan instal·lats els caps de general a comandant. Els generals són tres: Fanjul, Villegas i Capas. Villegas està hospitalitzat, no per ferides, sinó per una antiga dolència.

Els coronels són cinc: Fernández Quintana, que comandava el regiment de caçadors, allotjat a la caserna de La Muntanya, contra el qual se seguí el primer procediment sunaríssim a Madrid; Ramírez Ramírez, ex-cap del primer regiment d'artilleria; Tomás Romero, ex-cap de les forces de Villavieja; Juli López, ex-cap del regiment de Wad-Ras, ajudant que fou del general Fernández Sívora; i que després del desastre d'Annual tornà a Melilla i va fer malbé els calaixos de la taula del comandant general, dels quals fou desallotjat i emprant-se els documents, que segurament donaven la clau de la culpabilitat de l'exèrcit en la catàstrofe. El cinquè coronel empresonat és Benito Sánchez Mesa.

Els tinent coronels, empresonats són Del Castillo, Alvarez, Chacón, Morán, Ortiz, Menéndez Muñoz i Hidalgo García.

En una altra galeria hi ha instal·lats els feixistes i diversos capellans castellans i civils.

Sols tracta amb la severitat del reglament com a presos comuns, sense res que supost favor al vèxeric.

En altres galeries hi ha més feixistes entre ells els dirigents Ruiz de Alda i Sánchez Maza i hi ha, finalment, els presos polítics, dels quals són els més notoris el doctor Albarrán, Melquíades Álvarez i Martínez de Velasco.

A Madrid, la normalitat és absoluta

Madrid. — Del ministeri de la Guerra ha estat radiada una nota que diu que la nit ha transcorregut a Madrid amb absoluta normalitat.

Les ordres donades per aquest ministeri en defensa i seguretat del veïnat, ha estat complimentada amb la major fidelitat a totes parts.

Les notícies rebudes durant la nit de tots els fronts on es combat, així com també de l'esquadra, acaben impressions favorables per a la causa de la República.

Una gran jornada de l'esquadra antifeixista

Els bombardeigs a Algeciras, Ceuta, Larraix, Tarifa i altres posicions, han estat d'una gran eficàcia

Madrid. — Pel Gabinet del ministeri de la Guerra s'ha radiat aquesta tarda una nota en la qual, després de dir que la tranquil·litat és absoluta i que tots els ciutadans que no estan a les milícies treballen normalment en llurs respectius treballs, dona compte de la victòria assolida abir per l'esquadra espanyola en aconseguir els objectius que s'havia proposat. A les set del matí un destructor situat davant de Larraix, bombardejà durant més de dues hores els emplaçaments d'artilleria que tenien els feixistes.

Així mateix bombardejaren Ceuta i altres posicions. El creuer «Cervantes», que en un comunicat els feixistes donaven per enfonsat, després d'ésser atacat sense resultat per l'aviació enemiga, bombardejà amb la mateixa certera punteria que els altres destructors, els castells de Ceuta, i causà enormes destroces després sobre Tarifa en les posicions feixistes.

Totes les operacions es dugueren a terme amb absoluta precisió per a indignar a l'enemic el dany militar que correspon.

Tenia al mateix temps per objecte destruir l'atenció de l'enemic del gran objectiu de la nostra esquadra, que era bombardejar el lloc on els feixistes havien portat el material per a les seves forces a Andalusia.

A les vuit del matí el cuirassat «Jaime I» bombardejà amb els seus canons altres possessions enemigues, i aconseguí també l'objectiu que s'havia proposat.

A les tres de la tarda, el «Llibertat», el «Cervantes» i el «Jaime I» tornaren de nou a emplaçar-se davant d'Algeciras per a bombardejar els mateixos llocs i una altra vegada els feixistes havien emplaçat canons. Aquests canons quedaren ràpidament desmuntats pels certers disparats dels vaixells.

Ampliats indres rebudes, la nostra esquadra tornà a llurs llocs vigilant l'estret.

Una esquadra d'aviació enemiga intentà bombardejar els nostres vaixells, però els canons antiaeris dels vaixells impediren l'objecte dels seus focs i els feren fugir.

La victòria aconseguida per l'esquadra

republicana és extraordinària i la confusió que amb ella s'ha produït entre els comunistes, segons els últims informes, no es pot descriure.

La victòria ha produït enorme joia en coabitar-se. Els marins mantenen més alta que mai la moral combativa que des del primer moment han posat al servei de la Pàtria i de la República, que és la seva fidelíssima expressió.

El ministre de Marina i president del Consell ha dirigit un telegrama a les forces victorioses de la nostra esquadra, de salutació, al qual acompanya, sense cap dubte, tot el país.

Tots els tripulants del canoner feixista «Dato» han resultat morts

Gibraltar. — Persones arribades a aquesta plaça, procedents d'Algeciras, manifesten que tots els artillers del canoner «Dato» resultaren morts pels primers obusos llançats pel «Jaime I», que feren explosió al castell de proa.

La resta de la tripulació abandonà el vaixell. Les pèrdues de les mercaderies als molls són de gran importància.

Els feixistes sotmeten els presoners a un veritable règim de colònia penitenciària

Tànger. — Arriben nombroses persones evadides de la zona sublevada del protectorat espanyol. Les botigues i magatzems de les places de sobirania han estat confiscats pels insurrectes.

A Alcazarquivir es mantingué fidel al règim republicà el tinent coronel Romero.

El dia 17 foren desarmades les forces de llurs respectives casernes.

Al migdia sortiren piquets que es dedicaren a detenir paisans i militars lleials.

«La lluita actual és la d'una classe oprimida contra una casta plena de supèrbia»

Afirma el diputat socialista Josep Prat

Madrid. — A les tres d'aquesta tarda, pel micròfon d'Unión Radios, ha fet una allocució el diputat socialista Josep Prat.

Ha començat dient que la lluita actual és la d'una classe oprimida contra una casta plena de supèrbia, d'aquesta supèrbia que mal no ha sabut respectar la humilitat. Ha afegit que els organismes lleials disposaren en aquesta casta plena de supèrbia una confiança que no han sabut mereixer.

No és la primera vegada que la nació nostra, formada pel poble, pels seus treballadors i els seus camperols, s'ha aixecat en armes per defensar la pau i la llibertat, i el corollari dels seus esforços sempre ha estat la victòria. Aquesta vegada forçosament també ha de passar així. El poble ara està escrivint una pàgina magnífica a tot el món. Tot el món

s'admira de com ha pogut ésser que aquest poble s'hagi aixecat de manera tan espontània per defensar les seves llibertats davant l'atac perfid d'una casta malvada.

Fa un elogi de totes les forces que intervenen en aquesta lluita contra el feixisme, i assegura que quan la nació sencera, el veritable poble, lluita amb la fe i l'entusiasme amb que ho està fent ara, la victòria no pot fallar. Així com elogia les dones que han sabut prestar llur ajut, no reparant en sacrificis.

Per últim diu que aquesta ferma decisió a vèncer ha de continuar fins al final perquè la victòria del poble espanyol sigui tan decisiva que quedi escrita en la història una brillant pàgina d'aquest poble que ha sabut donar la seva sang en defensa de les seves llibertats.

Comentaris de la premsa madrilenya

Madrid, 8. — «Política» diu que el saqueigament de les oficines públiques és un imperat de justícia i de decència.

Considera que cal desallotjar dels seus millors baluards els enemics de la República, que des d'allí observen els moviments de les forces lleials i polsen els seus sistemes en cada terreny amb l'esperança d'entorpir el desenvolupament d'aquesta magnífica gesta del poble espanyol.

Antima que a l'espiatge del feixisme cal oposar el contraespiatge.

«El Socialista» diu que cal assegurar els comandaments i discernir bé la defensa.

En aquest punt —afegeix— la discrepància és impossible. Rebels i lleials concedeixen a la contesa tota la importància que la lluita té i és lògic que nosaltres procurem per tots els procediments evitar la sorpresa, caminant amb passa segura.

Afirma que els rebels han procedit amb la màxima crueltat i per a cobrir-se la retirada no tan sols han emplenat les presons de rehenes, sinó que han acabat a trets amb els lleials al règim que han caigut presoners de les seves mans.

Diu que a Sevilla Quipo de Llano feu afusellar en grups els directius dels sindicats obrers sevillans i en tots els llocs on han dominat i dominen els rebels no han vacilat en quina havia d'ésser llur conducta.

Afegeix que cal prestar la deguda atenció a l'enemic sorn que per a poder tirar millor el règim, fingeix estar en la devoció de la República.

«El Sol» afideix la condemna del moviment feixista a Espanya per la majoria dels països de l'mon i transcriu paraules del rotatiu anglès «The Times», en les quals es diu que els rebels havien d'haver-se donat que l'hora dels pronunciaments ha passat definitivament.

«El Sol», afegeix pel seu compte, que aquesta és la gran veritat.

Comenta les derrotes que el poble ha infligit als militars sediciosos, i pregunta: «Però és que calia esperar altra cosa del que l'han dirigit? Tot el poble, sense distinció de partits, s'ha llançat a la defensa de la seva República. No es pot parlar d'aquest moviment patriòtic com d'un moviment polític de determinat partit; i així és el que a la fi es reconeix en la premsa de tot el món.

L'exportació de productes agrícoles a l'estranger

València, 8. — La Delegació del Comitè d'Agricultura del Front Popular ha dictat disposicions per exportar a l'estranger productes agrícoles. S'autoritza l'exportació d'allis, cebes, raïms i altres productes.

A Màlaga confirmen la presa de Càdix

Málaga, 8. — El comandant militar, en rebre els periodistes, els ha dit que avui s'havia realitzat una operació de càstig als rebels d'Algeciras i La Línea, amb col·laboració amb els vaixells de guerra, el foc dels quals fou molt eficient. Prengueren part en l'operació forces militars i milicians, que actuaren amb gran mobilitat i castigaren severament l'enemic.

Segons notícies que es reben en aquesta capital, Càdix ha estat recobrat per les forces lleials. Les bones notícies d'avui en ésser radiades han estat acollides amb gran satisfacció pels malaguenys.

Una nova desfeta dels facciosos

Caceres, 8. — A Miraflores hi hagué un combat entre milicians i forces rebels. Aquestes forces estaven intentades per uns cinc-cents facciosos. La lluita fou escarissada i al final els rebels fugiren, després de deixar a poder de les lleials una gran quantitat d'armament de tota mena i haver tingut nombrosos baixes.

Una criatura assassiada per un oficial feixista

Els facciosos pretenen imposar-se pel terror

Guadalajara, 8. — Continuen arribant paisans fugits de la província de Saragossa. Entre ells figura Valle, que procedeix d'Ariza.

La columna de rebels que operà en aquella zona té per base les tropes d'artilleria de Calatayud, a les quals s'han afegit feixistes, sacerdots i frares.

Els paisans d'Atocha feren resistència als insurrectes, ajudats per un destacament de guàrdia civil al comandament d'un tinent que es posà al costat de la llei i de la República.

Els facciosos tenen en rehenes la muller de l'alcalde d'Ariza.

Per les muntanyes d'Ariza i Alconcher els facciosos imposen el terror feixista.

Els avions lleials bombardejaren Medinaceli, on els facciosos tingueren moltes baixes.

Una mesura posada en pràctica pels feixistes és recollir tota els aparells de ràdio que troben al seu pas.

A Cetina, els camperols posaren encroentats a la carretera; i un oficial feixista agafà un nen i li donà tres minuts de temps perquè li digués qui havia posat els arbres a la carretera. Minuts després l'oficial matà el nen.

Això ho veté un camperol que estava amagat a un pallier.

El fill de Sanjurjo no és mort, però es troba detingut

Madrid, 8. — En els primers moments de la sublevació hom digué que havia mort en un accident d'automòbil el capità Just Sanjurjo, fill del general del mateix cognom. Això no és cert. El capità Sanjurjo es trobava amagat a Madrid i ha estat detingut per la policia i milicies; i ha estat traslladat a la Direcció General de Seguretat.

El judici sumaríssim contra Fanjul i Fernández Quintana tindrà lloc a la Presó Model

El nombre total de processats passa de 300

Madrid, 8. — Sembla assenyalat per la Sala Sisena del Tribunal Suprem, un dels primers dies de la setmana entrant per a la celebració del judici sumaríssim contra Fanjul i l'ex-coronel Fernández Quintana.

Tenim entès que la vista no tindrà lloc al Palau de Justícia, sinó a la Presó Model. Els motius que se celebri el judici a la presó celular de Madrid no és altre que el fet que la major part dels testimonis que han de compareixer davant del Tribunal estan empresonats juntament amb els processats.

Si les nostres notícies són exactes, l'ac-

tuació de la Sala Sisena del Suprem, com a conseqüència de la rebelió militar, és interessantíssima. Es tracta d'un sol delictu amb diverses ramificacions.

Actua com a jutge el magistrat Eloi, auxiliat per diversos jutges i nombrosos equips de secretaris de Sala.

El sumari es va a dividir en diverses peces separades; la primera de les quals correspon als processats Fanjul i Fernández Quintana.

Sembla que el nombre total de processats actualment passa de tres-cents i posen de mil les persones que hi ha a disposició del jutge Eloi.

Totes les nostres posicions estan degudament consolidades

Madrid, 8. — (De l'enviat especial de Peubus als fronts de la Serra)

Com de costum, durant el dia d'avui hem recorregut els diversos fronts de la Serra. Hom pot afirmar que la d'avui ha estat una jornada de tranquil·litat. Totes les posicions conquistades durant dies anteriors han estat consolidades degudament. Les forces lleials a la República encarregades de l'acordonament de materials tècnics i de guerra compleixen a seva missió perfectament i sense cap contratemps.

Són molts els quilòmetres de terreny que han estat proveïts de fortificació. Fortes alambrades i nombrosos sacs de terra protegeixen les posicions conquistades als facciosos.

Des de primera hora del matí al front

del Guadarrama s'inicià una intensa acció de l'artilleria lleial a la República. Els nostres artillers aconseguiren plenament els seus objectius i desferen bon nombre de lludrigueres faccioses. Durant tot el matí fou duríssim el càstig infligit als rebels. Els nostres avions en aquest apart del front romangueren a l'expectativa. Quan ho consideraven necessari bombardejaven les posicions faccioses. Les comunicacions són perfectes. S'ha instal·lat una centralita que està en comunicació amb les més llunyanes avançades i amb el ministeri de la Guerra, igual com amb les diverses bateries d'artilleria col·locades als llocs estratègics. També han estat col·locades grans quantitats d'alambrada a les fortificacions i de sacs de terra. Els fils que mantenen la comunicació entre les diverses forces del front han estat instal·lats sota terra per a evitar que una grana dels dos canons que encara posem l'enemic puguin tallar-los.

Pel que fa referència al front de Navacerrada, les forces d'assalt mantenen també les posicions conquistades. Les nostres forces en tot moment fan fugir els grups facciosos que de tard en tard hostilitzen els nostres soldats. L'artilleria assoleix tots els seus objectius. Per mitjà dels aparells òptics podem apreciar com les nostres forces castiguen durament els rebels i les nostres avançades conquisten el terreny que abandonen els facciosos.

També hem saludat al front d'Altres Osonyo Florit, fill de l'il·lustre advocat madrileny, defensor de l'honorat President de la Generalitat de Catalunya Lluís Companys, en ocasió dels fets d'octubre, Angel Asorio i Gallardo.

A mitja tarda arriba al front per tal de reforçar la columna de Sabio, una bateria d'artilleria de muntanya. El seu pas pels pobles és saludat amb corolles ovacions. Aquesta bateria quedarà col·locada en llocs estratègics per tal de batre els rebels. Sembla que ens trobem en vigílies d'una acció de campanya decisiva. El setge que està format a l'entorn dels feixistes que van en unió dels militars i capellans traïdors a la Pàtria i a la República continua cada vegada més sèrret.

Largo Caballero, Margarida Nelken, Victòria Kent i altres destacats elements d'esquerra recorren el front encoratjant els heroics defensors de la Pàtria i de la República. Tots ells estan perfectament penetrats perquè solament tenen un anhel: aixafar els que, oblidant llurs juraments i promeses, fets més d'una vegada, han emprat les armes que la República els donà per a tancar el règim en la seva pròpia essència.

comunicació d'Alcalá Zamora amb les seves possibles relacions.

«Per què fugí d'Espanya, gairebé al mateix temps que Gil Robles? (Per què va dir a la servitud de casa seva, que el que no volgués seguir-lo corria perill de mort a Espanya, a l'extrem que en liquidar a una persona els havers de la mesada li digué: «Per la llei us corresponen dos mesos i us en donaré sis?» L'Alfudia contestà: «Però tan llarga serà l'absència?»

I l'ex-President de la República s'arroncà d'espatlles.

Tren de queviures detingut

Ciudad Real, 8. — El governador interí i president de la Diputació ha manifestat que havia estat detingut un tren que conduïa queviures, destinats a les províncies de Sevilla i Càdix.

Més emissores clandestines

Madrid, 8. — La brigada especial en carregada per la Direcció general de Seguretat de perseguir ràdios clandestines i que amb tant d'encert dirigeix el capità Terry localitzà on hi havia una d'aquestes ràdios al carrer de Goya, 50. En fer l'escorcoll a la susdita casa la policia trobà una altra ràdio clandestina de menor potència que l'anterior. La primera segons els tècnics, era emprada per a emissions a l'estranger i la segona per a províncies. A la casa, en presentar-se la policia no hi havia els veïns als quals hom cercava.

No és cert que l'Albacín hagi caigut en poder dels rebels

Almería, 8. — Notícies que es reben de Granada donen compte que l'Albacín no ha caigut a poder dels rebels, sinó que és on els obrers resisteixen les forces faccioses.

Els obrers que han pogut fugir de Granada diuen que els rebels afusellen els elements d'esquerra i que la moral dels facciosos està molt decaiguda, davant l'impetuosa de les forces lleials.

En aquesta capital i en tota la seva província existeix absoluta tranquil·litat i totes les encertades mesures de l'alcalde han assegurat completament el proveïment.

L'illa de Formentera, ocupada per la columna del capità Bayo

Eivissa ha estat bombardejada eficaçment

Ahir al matí, a les nou, des del micròfon d'Unión Radio instal·lat al Ministeri de la Governació, fou radiada la notícia que l'illa de Formentera havia estat ocupada per les milícies antifascistes, segons comunicat oficial del capità Bayo, cap de la base aeronàutica naval de Barcelona.

Madrid, 8. — El capità Bayo, cap de la columna de desembarc a Balears, comunica que a les deu hores ha ocupat l'illa de Formentera, amb forces combinades de marina, guàrdia civil, milicies i carabinieri.

Des de l'illa ha comunicat al comandant militar d'Eivissa per tal que es rendís, i com que aquest ha contestat en forma ambigua, ha tornat a dirigir-li un cable que diu així:

«Contesteu al meu telegrama anterior immediatament. No fugiu d'estudi, car el vostre cap es troba en perill. Us llueu al Govern legítimament constituït, ¿sí o no? Responed ara mateix»

En no respondre immediatament ha començat a bombardejar l'illa i comunica que es confia en l'immediat triomf!

Acaba dient que la columna està animada d'un elevat esperit republicà i d'amor al règim. Acaba amb un «Visca la República!»

Detalls de l'ocupació

València, 8. — Per un dels aviadors que han pres part en l'acció de les Balears, es coneixen detalls de la presa de l'illa de Formentera. Divendres al matí comença l'acció sobre les Balears. L'esquadra lleial, a bord de la qual anaven 33 mariners i milicians de Catalunya i de València, ataca, a les deu del matí, l'illa esmentada i la d'Eivissa. L'actuació de l'aviació fou també molt intensa. La marineria efectiva el desembarcament sota les ordres dels capitàs Urribariz i Ibañez i obligaren a fugir a la desbandada els facciosos. Molts d'ells foren saquejats i detingueren molts rebels. D'altres han fugit.

Després de la presa de Formentera, torna a restar la normalitat entre la població civil.

Com a dada curiosa, assenyalem el fet que un capellà d'apara un tret sobre un milicià, el qual resulta lleument ferit.

Un aviadada a poder de les forces lleials Formentera els hidroscop volaren damunt Eivissa i llà, entre períodes de València i lulls intimant els rebels a la rendició. Els caps que dirigeixen les operacions tenen la seguretat que triomfaran, car es confia en el nombre d'enemics que tenen davant seu.

Ha arribat un vaixell anglès amb la intenció de recollir els subdits anglesos d'Eivissa.

Les proclames que els avions catalans llançaren damunt d'Eivissa

Ahir, a dos quarts de quatre de la tarda, l'esquadra d'hidroavions de Barcelona surt cap a Eivissa i deixà caure sobre l'illa diversos milers de proclames amb el text següent:

QUARNICIO D'EIVISSA

Poble d'Eivissa

Sobre vosaltres volen els avions de bombardeig de la República. Davant de les vostres costes està a punt l'esquadra republicana en línia de combat. De vosaltres depèn que comend, implacablement, el càstig. Si una ogeguesa suicida us priva de comprendre el vostre error, reduïrem inexorablement a runes les cases que habiteu i arrasarem els vostres camps als quals ha fructificat la traïció i l'engany.

No volem ruïnes. No volem sang. Us estimem com a germans i com a espanyols i proletaris que sou. La República no és cruel, sinó justiciera i humana. Rendiu-vos, evitaseu Captivitat, soldats. Us rendiu, no a la força brutal, sinó a la llei i al dret. Captivitat, no davant de l'enemic, sinó davant de la República.

Alcalá Zamora sabia perfectament que es preparava un cop d'Estat

En fugir a l'estranger advertí que els qui no volguessin seguir-lo corrien perill de mort

Madrid, 8. — «Política» publica la informació següent:

«Alcalá Zamora coneixia perfectament tot el que es tramava contra la República democràtica. Sabia perfectament l'extensió i el volum del moviment. Que el Govern faci recerques i al ministeri de la Guerra trobarà dades fefaents de tot el que afirmem.

Dies abans que esclatés la criminal temptativa, alguns capellans espanyols posaren quantitats enormes en Bancs estrangers. Això ho sabia Alcalá Zamora.

Com no denuncià tot el que coneixia al Govern legítim?

Que el Govern faci recerques i obrint a quina Banca alemanya diposaren els amics d'Alcalá Zamora fortes quantitats, cosa que segurament no desconeixia l'ex-President de la República.

«Com és possible que arran de desembarcar l'ex-President en port alemany, els rebels espanyols rebessin un ràdio d'esperança? És clar que tot seguit les autoritats diplomàtiques tallaren de rei tota

Al domicili d'un ex-diputat de la Ceda s'han trobat documents importants, armes i més de quaranta caixes de municions

Madrid, 8. — Aquest matí s'han presentat al domicili del diputat de la Ceda de Madrid i organitzador de les milícies de Falange Espanyola Ferran Mendicuti, situat al carrer de Jorge Juan, núm. 13, elements de les milícies i agents de l'autoritat per tal de practicar-hi un escorcoll.

La portera manifestà que la família del dit individu havia marxat el dia 14 de juliol, sense que deixés dit on es dirigia. En vista d'això, els agents i milicians han procedit a forçar la porta i a efectuar l'escorcoll. Hom ha trobat un llibre portant i voluminosos fitxer en el qual constaven els noms, domicilis i antecedents de totes les persones que havien estat armades. Sembla que l'esmentat subjecte, obeint ordres d'organitzacions dretistes, repartí armes entre els seus afiliats en previsió del moviment subversiu actualment en curs. A més a més, hom ha trobat més de quaranta caixes de municions de diversos calibres, un rifle calibre 44 i una pistola de 765. També ha estat trobada una autorització expedida per l'ex-director general de Seguretat, Valdina, perquè Mendicuti pogués utilitzar l'arma que cregués oportuna.

Detenció de l'ex-ministre Alvarez Valdés

Madrid, 8. — Ha estat detingut l'ex-ministre Alvarez Valdés

Suïcidi d'un ex-sots-oficial

València, 8. — S'ha suïcidat, llançant-se a la mar, el sots-oficial del Regiment d'Orumba Joan Martínez

Es confirma la presa de Baena

Almería, 8. — El personal de terroraris construïx cunxes blindats. S'ha confirmat la presa de Baena (Córdoba) pels lleials i la destrucció d'un aparell procedent de la base de Tablado, el qual ha causat enmig de flames els seus tripulants, que estaven al servei dels rebels, ha resultat mort.

TOT HOME AVANÇAT pot ajudar a la llibertat de Catalunya INGRESSANT A LES MILÍCIES ANTIFEIXISTES

Els feixistes de Santander es penedeixen d'haver pres part en el moviment

I exposen que no venen altra sortida que la d'una catàstrofe

Madrid, 8. — Matilde de la Torre aclareix avui a «El Socialista» que a Ponceferrada no morí Manuel José Otero, cap de la columna d'Ovedo que sortí cap a León, sinó el seu germà.

Matilde de la Torre s'ha fet amb una lletra datada a Torrelavega, lletra que és molt significativa, per estar subscripta entre elements del gran comerç i la indústria, feixistes tots ells, de la província de Santander.

La lletra la dirigeix una casa comercial asturiana i diu així: «D'haver sabut allò que s'atansava, de cap manera no ens hauríem ficat en l'aventura. Estem indignats davant les pro-

DE L'ESTRANGER

La magnífica actuació del «Jaime I»

El canoner faciós «Dato» en flames i abandonat per la seva tripulació

Gibraltar, 8. — Persones arribades a aquesta plaça procedents d'Algecires, manifesten que tots els artilers de canoner «Dato» resultaren morts pels primers obusos llançats pel «Jaime I», que ferent explosió en el castell de proa. La resta de la tripulació abandonà el vaixell. Les pèrdues de les mercaderies en els molls són de gran importància. El corresponsal de l'Agència Reuter comunica que l'incendi declarat a bord del canoner espanyol rebel «Dato» ha estat dominat, si bé gran quantitat de suro i mercaderies que estaven a bord han estat destruïdes totes elles.

La irresponsabilitat criminal de l'ex-general Franco

Londres, 8. — El redactor diplomàtic del Sunday Dispatch anuncia que el general Franco té la intenció d'enviar, si no ho ha fet ja, un ultimàtum a la Comissió Internacional de Control de la zona de Tànger, exigint la retirada en un termini de 48 hores dels vaixells de guerra espanyols fidels als ideals republicans. En el cas contrari, el general faciós es reservaria el dret de prendre les mesures necessàries per a obtenir els seus fins.

Un nou atac terrestre, naval i aeri contra Algecires

Gibraltar, 8. — Es té la impressió que les bateries i fortis d'Algecires quedaran destruïts a conseqüència del bombardeig que sofriran ahir. En aquestes condicions, és indubtable que d'un moment a l'altre, les forces lleials espanyoles realitzaran un nou atac combinat, per terra, mar i aire per prendre la ciutat. Mentre les forces lleials de Màlaga avançaran per terra, protegides per una avantguarda d'avions, el creuer «Jaime I» efectuarà un desembarc de tropes de Marina, que completaran l'ocupació.

La tàctica dels comunistes grecs per a evitar la dictadura

Atenes, 8. — Segons els informes rebuts sembla que els obrers volien realitzar grans manifestacions o concentracions als principals carrers i places d'Atenes el dia 5 del corrent, i que després d'uns discursos que van de pronunciar el dirigent comunista, la massa havia d'assaltar tendes i establiments de totes classes. Es diu que també existia el projecte d'assaltar alguns edificis oficials, entre ells la Presidència del Consell i els ministeris de Treball, Economia i Interior.

Per altra part, l'Agència d'Atenes anuncia que en iniciar-se la vaga general, es presentà al sots-secretari de la Presidència una comissió de diputats comunistes que anunciaren que els obrers no acceptarien cap arbitratge obligatori del Govern, i que tenien el projecte de considerar indefinida la vaga general, proclamada prèviament només per 24 hores.

La tensió a l'Extrem Orient

Londres, 8. — Comuniquen de Dairen a l'Agència Reuter anunciant que s'estan enviant tropes russes i japoneses a la frontera de Manxukuo, a conseqüència d'una batalla que es llurà aquests dies a Pogranitxnaia en la qual trobaren la mort un centenar de japonesos.

Portugal es mostra molt exigent

Londres, 8. — Segons afirmen personalitats competents, Portugal no acceptarà la proposició de neutralitat si no es garanteix el respecte de la neutralitat de Tànger, l'adhesió dels Soviets al pacte de neutralitat, i si Anglaterra i França no es constitueixen garante de la independència portuguesa.

Fraternitat antifeixista internacional

Brusselles, 8. — Aquesta nit sortiran cap a Espanya 12 membres de la Unió Socialista antifeixista, per alistar-se a les files del Front Popular espanyol.

L'aviació soviètica

Oakland (Califòrnia, EE UU), 8. — Han fet escala en aquesta ciutat els aviadors soviètics Levanevski i Levhenko, que efectuen un raid de Califòrnia a Moscou.

El Govern anglès vol quedar neutral

Londres (urgent), 8. — El Govern anglès ha fet pública aquest matí la seva adhesió, en principi, a la fórmula de declaració de no ingerència en els assumptes d'Espanya, fórmula que, com es recordarà, fou sotmesa pel Govern francès. La Gran Bretanya ajudarà a les capitals interessades les gestions que França efectuarà per a fer prevaler l'esmentat text.

Delbos ha conferenciat amb Albornoz

París, 8. — El ministre d'Afers Estrangers, Delbos, ha rebut aquest matí l'ambaixador espanyol, Alvar d'Albornoz.

Carrabiners que no volen lluitar a favor dels sublevats

Hendaya, 8. — Aquest matí, a les nou, han arribat a aquesta ciutat uns carrabiners espanyols que han desertat de les files dels rebels. Anaven acompanyats de quatre dones i deu nens. Han declarat que havien abandonat Espanya per tal de no lluitar contra les tropes de la República i a favor dels feixistes.

Què passa a Madera?

Lisboa, 8. — Les tropes de la guarnició han efectuat exercicis de tir als voltants de la capital. Els vaixells avisos «Bartolomeu Dias» i «Gonçalves Zarcos», han sortit cap a Madera, amb una companyia de caçadors, per tal de restablir l'ordre. El vapor «Maria Amélia», portarà a Lisboa els agitats detinguts a l'illa, els quals compareixeran davant d'un tribunal militar.

La no intervenció de les potències estrangeres

París, 8. — Durant el Consell de ministres, Delbos ha exposat els punts al·ludats en la situació exterior, i ha tractat particularment dels esdeveniments d'Espanya. Ha recordat les decisions recentment adoptades sobre el principi de no intervenció.

Inspirant-se en el desig d'evitar complicacions internacionals, malgrat que es tracti d'un Govern legalment constituït d'una nació amiga, el Govern decidí el dia 25 del mes passat que no es decidís cap tramesa de material de guerra amb destinació a Espanya.

El dia primer d'aquest mes, el Govern, assabentat de certa lliurament als rebels per part de potències estrangeres, adreçà als Estats més directament interessats una eficaç crida a favor de la Nació d'unes regles comunes de no intervenció en els afers d'Espanya. Actualment el Govern francès es disposa a obrir d'acord amb les seves proposicions, puix que diverses potències s'hi han adherit.

L'opinió pública anglesa a favor de l'Espanya republicana

Londres, 8. — El periòdic «News Chronicle», diu que les complicacions internacionals que resulten de la guerra civil espanyola són cada dia més greus. Solament hi ha un mitjà per a evitar una catàstrofe: una acció ràpida i exemplar de les democràcies. Fins ara els països lèxics s'han mostrat molt actius. Com de costum, han mostrat la iniciativa per a afavorir l'interès, sense la menys petita objecció a les convencions internacionals. La democràcia i l'Imperi angles estan en perill. Europa espera la decisió del Govern britànic. Tots els governs haurien d'esser invitats a cooperar immediatament amb França i Anglaterra per a fer respectar la neutralitat.

El periòdic «The Times» diu que s'ha d'arribar a un acord de neutralitat, no solament referent al subministrament d'armes, sinó a un acord més general sobre la propaganda i la tramesa de diner i petroli.

Un interessant article de Fernando de los Ríos

París, 8. — «L'Ere Nouvelle» publica un interessant article de Fernando de los Ríos, titulat «Una crida de l'Espanya Republicana a l'opinió pública europea».

Comença dient que el moviment polític actual d'Espanya, anomenat amb major o menor motiu guerra civil, ha donat lloc a apreciacions totalment errònies en gran part de la premsa europea. L'article opina que això és degut a una informació defectuosa sobre la naturalesa del conflicte i les forces que es troben enfrontades.

L'amplitud de les forces que es combaten entorn de l'actiu governamental — atorga — traspassa el marc de les

Continua la discussió sobre la nacionalització de la indústria de guerra francesa

París, 8. — Al Senat ha proseguit aquest matí la discussió del projecte de nacionalització de les fabricacions de guerra. El senyor Meunier, ponent de la comissió de l'Exercit, declara que el projecte es conforme al desig de la Conferència del Desarmament d'abril de 1936. Votar el projecte — diu — és servir la causa de la pau. L'ex-ministre de l'Aire, senyor Laurent Eynac, ponent de la Comissió de l'Aire, indica que aquesta no s'oposarà a la nacionalització de la fabricació d'aeronaus de combat. La nacionalització permetrà una organització més completa de la mobilització. Tem, no obstant, que la nacionalització no limiti les invencions i paralitzi l'impuls de l'aeronàutica.

El ministre senyor Cot, puja a la tribuna i afirma que la indústria aeronàutica en la forma actual no respon a les necessitats de la mobilització industrial. Les fàbriques que desapareixeran són branques mortes de l'aeronàutica. La reorganització permetrà millorar el rendiment de les fàbriques.

La Comissió accepta el projecte sense reserves. Es fixa el 31 de març de 1937 com a data per implantar el nou sistema de nacionalització.

que, en el segle XIX defensaren les llibertats individuals; la lluita té evidentment una particularitat nova, inevitable en el període historic d'avui i de demà: el pas d'una massa, inconscient del seu poder i dels seus ideals, a la categoria de poble, que té una visió clara i concreta de les seves finalitats. No serà França qui se sorprengui d'aquesta estilització progressiva de la consciència popular, puix que ella fou, junt amb Anglaterra, la gran educadora de la democràcia en aquest terreny. Evidentment, la democràcia que es dibuixa a Espanya, tindrà un sentit profundament social, i adhirirà donarà lloc tal vegada a noves formes econòmiques en la indústria i l'agricultura».

La nacionalització de la indústria guerrera a França és un fet

París, 8. — El Senat ha aprovat definitivament, amb algunes esmenes, el projecte de llei de nacionalització de la indústria de guerra.

Els miracles de l'estadística hitleriana

Berlín, 8. — L'agència oficiala D N B publica una nota anunciant que en 6 mes de juliol la xifra d'obrers en atur forçós minvà a Alemanya en 145.000.

Un nou partit als Estats Units

Detroit, 8. — Els democràtics dissidents, sota la direcció de l'ex-senador James Reed, han anunciat la intenció de formar un nou partit. En el manifest que van a publicar fan palesa l'ur intenció d'oposar-se a la candidatura de Roosevelt a la Presidència.

Els dibuixants del P. S. U.

De retorn del front aragonès, d'on han arribat en missió especial, hem tingut el gust de saludar a la Redacció els nostres benllogats amics i camarades, els artistes dibuixants Shum, Vilella i Benigni.

Ens han portat bones notícies, com són que les columnes catalanes van avançant sense interrupció cap a l'encontre dels bandits amo esperons, que han imposat el terror feixista a la capital d'Aragó. Han format una columna de companyes del P. S. U., anomenada «Centuria Shum», i ara se n'està formant una altra que portarà el nom de «Centuria Benigni».

Els tres estimats companys tornaran a marxar cap a Saragossa probablement el matí del proper diumenge.

Els saludem amb el puny ben clos i en laire i no dubtem que aviat ja estaran de d'punt retorn, victoriosos i triomfants.

«TREBALL»

Organ dels Treballadors de la Ciutat i del Camp

ABONAMENTS

Table with 2 columns: Location and Price. Barcelona, mes: 3'50 pessetes; Catalunya i territoris de la República, trimestre: 10'50; Amèrica Itàlia i Portugal, trimestre: 12'—; Països conveni postal, id.: 18'—; Altres països, id.: 22'—.

«TREBALL»

Redacció: Pg. de Gràcia, 38 (Cercle Equestre). Tel. 16560. Tallers: Passeig del Dr. Robert, 149. Telèfon 53953

Subscripció a TREBALL

Nom: Població: Carrer: A cobrar a: de de 1936.

(Signatura)

COMUNICAT DE GUERRA

El conseller de Defensa, tinent coronel Bandino, comunica al President de la Generalitat, el següent: «Durant el dia d'avui s'ha efectuat un gran avanç en tot el front aragonès, el qual continuarà en dies successius. L'aviació republicana ha col·laborat d'una manera molt eficaç protegint l'avanc de les nostres columnes. Una forta columna rebel que intentava apropar-se a les nostres posicions ha estat metrallada i bombardejada; quedaren moltes baixes al camp i fugiren desordenadament. Les forces republicanes han recollit tot l'armament i municions abandonats pels rebels en llur fugida.»

Els bandits que tenien estanc d'honor nacional pretenen valer-se novament dels trinxeraires del Terc.
Però no passaran!

treball

BARCELONA 9 D'AGOST DE 1936

La militarada, abans de perdre, no vacillaria a lliurar el país a mans de potències estrangeres.
No en sortiran!

I GOSEN PARLAR DE PÀTRIA!

Aquests salvatges i degenerats són l'expressió autèntica del vandalisme feixista
(Per Negro, del Sindicat de Dibutants Professionals U. G. T.)